

۱۵

پښتو
اوپر ۱۳۹۶

همبستگی

د افغانستان د همبستگی گوند خپرونه

کابل - ۱۳۹۶ کال د زمري ۲۶مه: د «افغانستان همبستگی گوند» د یو محفل په ترڅ کې د هیواد خپلواکي ورځ ولمانځله چې په مرکزي شعار «نیواکگرو او د هغوی بنسټپالو او غیر بنسټپالو چوپړانو په شپلو سره د هیواد له خپلواکۍ څخه ساتنه وکړو!» بڼاول شوی وو... ۱ مخ

همېستگي

د امتياز خاوند: د افغانستان د همېستگي گوند

مسئول مدير: سيد محمود همرمز

گرځنده: ۰۰۹۳-۷۰۰-۲۳۱۵۹۰

د جواز شميره: ۸۷

- خپلواک، آزاد، دموکراتيک او يو موټی افغانستان.
- د سيکولاريزم او ديموکراسۍ پر ستونو ولاړ ملی يووالي.
- د ښځو او نارينه او د هيواد ټولو پرگنو مساوی حقوق.
- د هر ډول بنسټ پالنې او بهرنۍ لاسوهنې پر وړاندې مبارزه.
- د امريکايي او نانو نيواکگرو قوتونو سم لاسي وتنه.

پدې گڼه کې:

- ۱..... د خپلواکۍ لمانځل
- ۴..... تر هغې چې راولاړ نشو، ددې خاورې هر گوټ به ميرزاو لنگ وي!
- ۷..... په تخار او بدخشان کې د کارگرو ماشونو ستونزمنو کارونو انځورونه
- ۱۰..... د خښتوپخولو په بټيو کې د کارگرانو ستونزمن ژوند
- ۱۶..... د کابل په واټونو کې د شورای نظار لنډغری او ځناورتوب
- ۱۸..... آزادی غوښتونکې رهبران چې د سی.آی.ای له خوا ووژل شول
- ۲۵..... د افغانستان سپورت په تاريخ کې د خواشينونکې پيښې جزييات
- ۳۶..... له مينې مجلې سره د سيلۍ غفار مرکه
- ۴۲..... په بریتانیا کې د يو اخواني رسوايي
- ۴۴..... «د گلبدین لاره د مړو څخه فرش ده»
- ۴۶..... له درده ډکه تاريخي پرتله
- ۴۸..... «د وژونکو ډله»، په افغانستان کې د امريکايي ځواکونو ځناورتوب مستند

د خپلواکۍ لمانځل

کابل - ۱۳۹۶ کال
د زمري ۲۶ مه: د
«افغانستان همبستگي
ګوند» د يو محفل په ترڅ
کې د هيواد خپلواکۍ ورځ
ولمانځله چې په مرکزي
شعار «نيواکګرو او د

هغوی بنسټ پالو او غیر بنسټ پالو چوپړانو په شپړلو سره د هيواد له خپلواکۍ
څخه ساتنه وکړو!» بڼاول شوی وو. په سريزه کې، د پروگرام ويناوال وويل:
«د همبستگي ګوند چې ځان د شاه امان الله خان او د هغه

مشروطه غوښتونکو يارانو د لوړو موخو لاروی بولي، په دی باور
دی چې باید د سرور واصل او د هغه سنگروالو په څير پرته له ویري
رېږونه او اعدام و منو ترڅو زمونږ وینه د هيواد آزادۍ غوښتونکي
غورځنگ بارور کړي. هغه وینه مو چې له تل پاتې سيدکمال، محمد
عظيم خان منشي زاده، محمد ولی خان دروازی، غلام نبی خان
چرخي، عبدالرحمان لودين او د مشروطيت دوری له لسگونو نورو
رون آندو څخه په ميراث اخيستی باید په نه ډاريدونکي او قاطع
مبارزې سره راتلونکي نسل ته ډالي کړو.»

وروسته آغلی سیلی غفار، د همبستگي ګوند وياندی د خپلې وينا په لړ
کي وويل:

«د هيواد د خپلواکۍ بيرته گټلو ورځ د افغانستان ټول بندي
ولس ته په داسی حال مبارکي وایم چې زمونږ گران هيواد په وینو

او د پردیو او د هغوی کورنیو چوپړانو په جنایت کی سوزی.

...

تاریخ مونږ ته دا
لوست راکوی هغه
هیواد چی خپلواکي
نلری په واقعیت کی
هیڅ نلری او ټوله
مادی او معنوی
شتمني یی په خطر
کی وی. د خپلواکۍ
لاس ته راوړل آزادی،

دموکراسۍ، عدالت، ځمکنی بشپړیتا او نورو انسانی ارزښتونو ته
د رسیدو په لار کی لومړنی ګام دی. که ۹۸ کاله وړاندی زموږ
نیکونو د قربانیو په ورکولو سره یی د پیرنگیانو پوزه په خاورو
ومبرله او هیواد یی آزاد کړ، نن هم د ټولو وطنپالو افغانانو پر
وړاندی خطرناکی دندی پرتی دی. مونږ باید د خپلو پلرونو له
اتلولی او زړورتیا څخه په درس اخیستنۍ، پریږدو چی هیواد مو
نور هم د پردیو د لوبو ډګر شی او زموږ هیوادوالو ته نور هم
سپکاوی وکړی. یوازی د بهرنیو تیری کونکو او کورنیو غدارانو
په وړاندی په اعتراض، پاڅون او آزادی غوښتونکی مبارزې سره
کولای شو د آزادی دعوا وکړو.»

سربیره پر دې، په دغه پروګرام کی د «بادل سنگه او ملګرو لرګی نڅا
ډلې»، «صلصال موسیقی ډلې»، «د نجونو اتنې ډلې»، «سترنگز موسیقی
ډلې»، «د ابراهیم او ملګرو اتنې ډلې» او د «شیهان امین الله یعقوبی
کیوکوشین کاراته تیم» خپل هنر ګډونوالو ته وښوده. ددې ترڅنګ د
«کوچنیانو لپاره د ګرمی غیږې موسسې» تنکی ځوانانو هم خپل انځورونه
ندارې ته وړاندی کړل. هغو ډلو ته چی په دغه پروګرام کی یی ګډون
کړی وو په هیواد کی د موسیقی، سیمه یزې نڅا، انځور جوړونې او ورزش
خپرولو لپاره، د همبستګی له لوری ستاینلیکونو ورکړل شول. پروګرام د
ګوند ځوانانو د تیاتر په ترسره کولو پای ته ورسیده.

تر هغې چې راوړلار نشو، ددې خاورې هر کوټ به میرزاو لنگ وی!

یوځل بیا زمونږ ولس په سرپل کې د بی‌گناه هیوادوالو په ویر کې ډوب شو. د ۱۳۹۶ کال د زمري په ۱۵ مه ځناورو داعشیانو او طالبانو د سرپل ولایت صیاد ولسوالۍ میرزاو لنگ

کلی ونیوه او د رسنیو راپور پر بنسټ، له ۵۰ څخه زیات ولسی وکړي یی په ځناوریزه توگه ووژل او په لسگونو بیوزله کورنۍ یی برمه نیولی دي. داسی بی‌رحمی چی انسان ته د بامیانو په یکاو لنگ کی ۱۳۷۹ کال د مرغومی میاشتی ټول وژنه وریادوی، خو دا ځل په خونړۍ توگه آن پر بنځو او ماشومانو هم رحم ونشو او د بی‌دفاع انسانانو سرونه پرې شول و جسدونه یی هم ټوټه ټوټه او په مردکیو وویشتل شول.

په افغانستان کی، ټول وژنه او نسل وژنه روانه ده چی هیڅ قوم او مذهب ترینه په امن کی ندی او زمونږ له بیوزلو هیوادوالو څخه قربانی اخلی. دینی وینه‌خېنونکی د خپلو امریکایي، پاکستانی، ایرانی، عربستانی او ... واکدارانو په اشاره کوښښ کوی چی پر قومی او مذهبی لږکیو د ځناوریزو بریدونو په ترسره کولو، افغانستان هم د عراق په څیر د اور د نغري په څیر په مذهبي او قومي جگړو کی ښکیل کړي. خو له نیکه‌مرغه د ټولو قومونو او مذهبونو ډیر خلک دداسی ناوړینونو قربانیانو سره خواخوږي لری او د ولس د نیکمرغۍ او یووالی له دښمن څخه ددوی کرکه، ددې لامل شوی چی د پردیو او د هغوی

د چوپړانو خوږ خوب په نهيلی بدل کړي. پر جواديه جومات له برید وروسته د هرات شعيه او سنی باشعوره اوسيدونکو د پيوستون او يووالی خپې دښمن ته دا روښانه پيغام ورکړ چی هيڅ کله د هغوی شیطانی او نفاق اچونکی دام کی نه را ښکيل کيږي. يو شمير په اصطلاح جاسوس روڼ آندی او خاين چارواکی چی تل قومی او سمتي توپيرونو ته لمن وهي د ټولنی بيوزله او بی برخو وکړو د يووالی په خپه کی په ډوب شي.

که له يوې خوا دغه جنايتونه زمونږ هزاره او شيعه هيوادوال په کابل، هرات او ميرزاوولنگ کی په جوماتونو او کوڅو او کلیو کی په خاورو او وينو کی لري، له بل پلوه پښتنې او سني کورنی په هلمند، پکتيا او جلال آباد کی د هغوی دی زړه ټوټو په ویر کی کښيږي. له دې مخې، زمونږ هيواد د هغو وکړو په وژن ځای بدل شوی چی ټول گډ رنځ لري.

د شرمه ډکه خبره داده چی هغه ټول نامحترم چارواکی چی د خيانت او فساد او چوپړی له امله يی په هيواد کی د وينو سيلاب روان دی د ميرزاوولنگ له ټول وژنی څخه شکايت او په «انديښنه» کی دي: ځایی امنيتی ځواکونه شکايت لری؛ د سرپل والی چيغې او کوکاري وهي؛ د دفاع او کورنيو چارو وزارت هم چيغی وهي؛ عبدالله د تل په څير دا موضوع «وغندله» او غنی چيغی وهي چی طالبان او داعشيان له خپل حده اوښتي دي او هغوی ته د درواغو گوت څنډنه کوی او ناتو ددوی بادار هم گواکی د سرپل له ناامن وضعيت څخه انديښنه لری او عالمانه نوښته ته رسيدلی چی «تاوتریخوالی او ويجاړي د افغانستان د پرمختگ خنډ ده.» ټول له غیبی لاس څخه گيله لری چی ولی له مریخ نه رانگی او د ميرزاوولنگ اوسيدونکی يی ونه ژغورل. دلته «د کور خاوند هم وای خدايه، او غل هم وای خدايه!» زمونږ د هيواد د هر غړي ځواب لاسپوڅي غنی ته دا ده: ته هغه وخت له خپل حده تير شوی چی جنايتکار دوستم دی خپل مرستيال وټاکه؛ دو سري حکومت دی د امريکا دايمي هډو شرمناک تړون لاسليک کړ؛ د مهربانی لاس دی د «شمالی ټلوالې» جنايتکارانو پر سر کش کړ؛ جنايتکاره طالبانو ته دی ورور ویلی؛ د کابل قصاب، راکتیار دی د اویازره کابلیانو پر جنازو د ناوې په څير بدرگه کړ؛ د اتمر په څير خاديسټ دی په غير کی ونيوه؛ په داسی حال کی چی د هيواد رنځيدلی وجود په وينو او ويجاړی کی ډوب دی ستا درد يواځې داده چی څو تنه پلورل شوی د بويڼاک دولت په مهمو څوکیو کی وټومبې؛

عطا خپل پخوانی روزل شوی د ظاهر وحدت په نوم یی د سرپل والی په توگه تومبلی دی، د خلکو امنیت په ټینگولو کی ناکام راتللو د خجالت پر ځای، یواځې ارگ په لوری یی ښه نیولی او دغه ځناورتوب د قلنگ اخیستولو لپاره ښه زمینه گڼي. چیرته دي عطا، محقق، دوستم، صلاح الدین او نور کاغذي «ژغورونکی» چی د «میلیونی لاریون» باتې وهی ترڅو د میرزاو لنگ خلک له طالبانو او داعشیانو څخه «وژغوري»؟! چیرته دي د ننگرهار بدمعاشان، ظاهر قدیر، میرویس یاسینی، حضرت علی، امان الله خیری او نور ترڅو «ولسی یووالی» یی د سرپل په لور سیخ کړي او د خلکو فریاد ته ورسیري؟! چیرته دي سیاف، قانونی، اسماعیل، ارغندیوال او نور د «ساتنی او ټیکاو» جنایتکاران ترڅو د سرپل خلکو ته ټیکاو راوی او له بیوزلو خلکو څخه «ساتنه» وکړي؟! او چیرته دي کرزي د لاس مړزان لکه سپنتا، نبیل، نجفی، براهوی او نور چی په بی شرمۍ سره ځانونه د «خلکو محور» اپوزیسیون گڼي خو د میرزاو لنگ ناورین پر وړاندې تیره او لوته گرځیدلی دي. ددغو ټولو ناتارکونکو او معامله کونکو درد یواځې څوکی او ډالر ده له همدې امله ددغو پلورل شویو وجدان د ولس وینو ویالو په لیدلو هیڅ ټکان نه خوري.

د «افغانستان همبستگی گوند» د میرزاو لنگ له پاتې شونو سره د خواښوړۍ ترڅنگ، د هیواد پر ټولو ویرجنو خلکو غبرکوی چی ددې خاورې هر گوټ میرزاو لنگ ده. هیڅ بهرني نیواکگر او د هغوی کورني چوپړان، مونږ د بربریت او جنایت له دغه گړنگ څخه نه ژغوري ځکه دوی خپله ددغه گډوډ وضعیت اصلی عاملان دي. زمونږ خلاصون او ژغورنه د ځناورو نیواکگرو بهرنيانو او بنسټ پاله او غیر بنسټ پاله ځناورو لښکر پر وړاندی د هیواد د ټولو ملیتونو، ژبو او مذهبونو در په دره ستم کښو په سرتاسري یووالی کی نغښتی ده.

د پوهې په لاسته راوړلو او سرتاسري خوځښت سره، ددغو ځناورو پر مخ کلک سوک شو!

د افغانستان همبستگی گوند

۱۳۹۶ کال د زمري ۱۸ مه - ۲۰۱۷ کال د اگست ۹ مه

لیکونکی: نیک محمد پایدو

په تخار او بدخشان کې د کارګرو ماشونو ستونزمنو کارونو انځورونه

د افغانستان ماشومان همدا چې وکولې شي سم ګام واخلي، باید کار وکړي او د خپلو کورنیو لګښت په چمتو کولو کې برخه واخلي. آن په هغه وخت کې هم چې د خپلې مور

په ګډه کې وي، باید ډیرې سختې وګالي ځکه چې میندې یې د نامنۍ او بې وزلۍ په چاپیریال کې ژوند کوي. زیربڼه یې هم په غیرمعیاري چاپیریال کې د بې پایه رنځ او درد سره ترسره کیږي. نجلۍ کیدل یې ستونزې ډیروي. سربیره پر دې، تنظیمي جګړې، د امریکا د دولت او همکارانو بریدونه او نیواک، د طالبانو او داعش بریدونه، ځانمرګي او چاودنې چې په ورځنۍ چارو باندې بدلې شوی دي، د دې خاورې میلیونونه ماشومان یې یتیمان کړي دي چې د افغانستان په ټولنه کې په عمده توګه د کور نفقه راوړونکې دي؛ له دې مخې، د دغه بدمرغه هیواد تنکې ماشومانو په لاسونو کې د پښل، کتاب او لوبو سامان پرځای لور، څټک او تېرګي راخیستې تر څو یوه مړۍ ډوډۍ لاس ته راوړي. په ښارونو او کلیو کې ماشومان، د ژوندانه بې وزلۍ او نادارۍ سره لاس او ګریوان دي.

په لوبو ښارونو کې، ماشومان په ناوایې، مستری خانه، هوټل، زرګرۍ، ټټارۍ، ترکانۍ، پښتګرۍ، خوږه سازۍ، کلچه پزۍ، نایي خانه، مسګرۍ، درزی خانه او نورو څانګو کې د شاګرد په توګه کار کولو ته اړ دي. زیاتره یې په هټیو کې د کار کولو ترڅنګ، د استاذانو په کور کې دراندو کارونه کول ته لکه

کور ته سودا راوړل، د چت خخه د واورې پاکول، د څارویو لپاره د وابښو او څرخای چمتو کول او پاککاری ته هم اړباستل کیږی. دا ټول درانده کارونه، تقریبا وړیا د دوه وخته ډوډۍ ترلاسه کولو، هره اونۍ لږی پیسې ترلاسه کولو او د کسب زدکړی په بدل کې ترسره کیږی. سربیره پر دې، ماشومان په گرځندو څرخلاو، جوالې گړې، ریږې په گرځولو، موټرو په پریمنځلو، ترکاری په خرڅولو، بوټانو په رنگولو او لسگونو نورو کسبونو باندی بوخت دی. په کلیو کې هم وضع ډیره ښه نه ده. هغوي باید د شپون، مزدور (په شمال کې په خورته باندی مشهور دی) او بزگر په ډول کار وکړی او د خسو په راټولو کې برخه واخلي.

د ماشومانو جنسي ځورونه، د پاکستان په مدرسو کې زدکړه او د کوڅو ماشومانو ستونزې د هغوي په وړاندی له نورو خنډونو څخه دی چې جلا پلټنې او لیکنې ته اړتیا لری. د ماشومانو بې وزلی او بدمرغۍ د افغانستان ټولو ملتونو ځیگر ټوټې په برکی نیسی. د هغوي ستونزی او لالهاندی د هغوي په قوم او ملیت پوری اړه نلری او د کورنیو اقتصادی وضعیت یی تعیینونکې دی. ځینی انځورونه تاسو ته دراستوم چې په بدخشان او تخار کې د ماشومانو ستونزمنو کارونو آزانگه کوي:

ليکونکي: رحمت الله زيارکښ

د خښتوپخولو په بټيو کې د کارگرانو ستونزمن ژوند

د خښتوپخولو بټيو کارگران د نورو زيارکښانو په شان د ستونزو او کړاوونو څخه ډک ژوند لري. هغوي اړ دي چې د سهار په ۳ بجو له خوب څخه راپاڅيږي او د ننگرهار په

رېږونکې اوږې کې د سوځيدونکې لمر لاندې د غرمې تر ۱۱ بجو کار وکړي. دغه کارگران په خپل ژوند کې د څو جوړو جامو او يوه دوه برستونو او توشکو څخه پرته بل څه نه لري. دوي، کله ناکله د خپل مزد ډيږولو لپاره لاس په اعتصاب پورې کوي، خو دغه اعتصاب د منشي او ټيکه دار (منشي او ټيکه دار هم له کارگرانو له ډلې څخه دي خو په لوړ امتياز او تنخوا سره) په جوړجاړي سره له ماتې سره مخ کيږي.

د کورنۍ ښځې هم د رڼا تر خپرېدلو پورې د خپلو کورنيو سړو سره مرسته کوي، هغه وخت چې د هوا په تياره کې پردې سړې نه شي کولی هغوي وويني. د کورنيو لږ عمر لرونکې ماشومان او زاړه سړي هم د توپو (د خټو غونډارو) په جوړولو کې مرسته کوي، خو د دغه ټولو ستونزو په زغملو سره بيا هم د هرکال په تيريدلو سره د هغوي پر رنځيدلو او رو باندې پورونه ډير کيږي.

د نورو سيمو سر بيره، د خښتوپخولو ځينې بټۍ د جلال آباد ښار تر څنگ د چهارباغ صفا په سيمه کې پرته دي چې گڼ شمير کارگران په هغه ځاي کې د يوې مړۍ ډوډۍ پيدا کولو باندې بوخت دي. د نوموړو کارگرانو کورنۍ

په خټينو کورونو کې چې د «گودی» په نامه يادېږي ژوند کوي چې غوځل ته ډير ورته والې لري. د خښتوپخولو په دغه بټۍ کې، شاوخوا ۱۵۰ کارگران په کار بوخت دي او د ټيکه دار، منشي او د بټۍ خاوند له ناوړه چلند څخه نيوکه کوي. هغوي وايي چې منشي او ټيکه دار د برېښنا له آسانتياو څخه برېښمند دي خو هغوي ته يې نه ورکوي. د خښتوپخولو بټۍ خاوند د کال په پيل کې، کارگرانو ته پور ورکوي چې د کال تر پايه د هغه په گرو کې پاتې کيږي او که چيري کوم کارگر د کال په اوږدو کې د هغې په ورکولو ونه توانيږي، اړ دي چې له قرض پرته، د هغې سود هم ورکړي.

معمولا د خښتواچولو په يوې برخې کې ۴ کارگرو ته اړتيا ده. يو تن بايد خټه چمتو کړي، دويم کارگر بايد تويه جوړه کړي، دريم کس سانچه (قالب) اچوي او څلورم خښتې ليردوي. په اوسط ډول، دغه ډله په يوه ورځ کې ۲۵۰۰ خښتې اچولې شي چې د زر خښتو بيه، ۷۰۰ پاکستاني کلداری ده.

رحيم الله او سميه

له دغه کارگرانو څخه يو تن، رحيم الله چې د خپلې ۱۱ کلنې لور وسيمي سره يوځاي په خښتو اچولو باندې بوخت دي. د ډيرو پيسو لاس ته راوړلو لپاره، هغوي اړ دي چې د څلورو کسانو کار په يوازې توگه په خپله وکړي. رحيم الله هر ورځ د شپې له خوا خټه چمتو کوي او د گهيځ په درې بجو د کورنې له ښځو سره يوځاي راوځي او خښتې اچوي. د هوا په روښانه کيدلو سره، ښځې کورونو ته راگرځي او د غرمې تر ۱۱ بجو وسيمه د خپل پلار سره مرسته کوي. وسيمه او د سيمي نور ماشومان د زدکړي او ښوونځي

څخه پرته ژوند کوي.

په همدغه ډول، لس کلن محب الله او یولس کلنه شکیبا دغه ټول درانده کارونه په یوازې توگه ترسره کوي. شکیبا وايي:

«زموږ د کورنۍ اقتصادي وضعیت ډیر خراب دي. په ډیرو سختو شرایطو کې ژوند کو. ډیری وخت په وړی نس سره کار کولو ته راځو. له زدکړي سره مینه لرم، خو اقتصادي ستونزي راته دغه اجازه نه راکوي چې ښوونځي ته ولاړه شم. اړه یم چې د یوې مړۍ ډوډۍ لاسته راوړلو لپاره کار وکړم.»

نعیم

د اور بلوولو د څانگې کارگران د «جلیمار» (اردو کلمه په معنا د «اوراچوونکې») په نامه سره یادېږي. د هغوي کار د خښتوپخولو په بټۍ کې د ډبرو سکاره، ربړ او د زړو تیرونو اچول دي. د ډبرو سکارو او ربړ لوگي تنفس کولو له امله، د دوي څخه یې ډیری په

تنفسی ناروغیو اخته کړي دي. کار یی سخت دي خو مزد یې لږ. دوي په میاشتني ډول سره ۱۳ زره کلداری مزد تر لاسه کوي. د اوراچوونکو څخه یو تن، نعیم وایی:

«زموږ کار دروند دي خو مزد مو لږ. د لوگي له امله په ډول ډول ناروغیو باندې اخته شوي یو. زموږ د کورنۍ اقتصادي وضعیت ناوړه دي، په دغه لامل خپله درمنله هم نه شو کولی. په دغه تنخوا سره د ژوند پر مخ وړل هم ستونزمن دي.»

په خپلو وروستیو خبرو کې، د خپل ټیکه دار څخه په زاریو سره د خپل ځان او نورو د مزد ډیرولو غوښتنه کوي.

د دوي تر څنگ، دوه نورې ډلې هم د خښتوپخولو په بټیو کې خولی توپوي: خرکاران او «نکلي مار» (اردو کلمه په معنا د «خالی کونکې») خرکاران چې ټول غریب او بې وزله ماشومان دي په لږ مزد سره د میدان

څخه خښتې راتولوي او بټۍ ته يې د پخولو لپاره وړي. دوي ټوله ورځ په خاورو او دوړو کې په چاودلو لاسونو او خپو سره کار کوي، خو د ژوند وضعیت ورځ تر بلې د خرابيدلو په لور ځي. د دروند کار وخت ډيروالي پر بنسټ، دغه ماشومان هم له زدکړو څخه بې برخې دي.

«نکلی مار» هغه کارگرانو ته ويل کيږي چې پخې خښتې له بټۍ څخه بهر ته ليردوي. په دغه برخه کې هم لږ عمر لرونکې ماشومان زيار اوباسي چې د لومړنيو چوپړتياو په نه شتون سره، يې هر ورځ تنکې لاسونه او خپي سوځي. ۱۷ کلن، خالد، چې يو وخت د يولسم ټولگې زدکوونکې وه، دمگړۍ يې د اقتصادي ستونزو پر بنسټ زدکړې پريښي دي او وايي:

«په ډيرو ستونزو سره مې تر دې ځايه زدکړه وکړه. زموږ د ژوند وضعیت ښه نه دي خو هڅه کوم چې ډير کار وکړم تر څو زدکړو ته ادامه ورکړم. په راتلونکې کې غواړم چې ډاکټر شم او خلکو ته وړيا خدمت وکړم.»

هغه هيله چې خالد او د دغې خښتوپخولو بټۍ نور کارگر ماشومان او تنکې ځوانان يې په خوبونو کې لاس او گريوان دي. خو د دغه ډول خاينو او ولس غولونکو دولتي چارواکو په شتون سره، د دغه وني ميوې پخيدل ناشوني کار دي.

د خښتو پخولو بټۍ خاوند د کال په پیل کې، کارگرانو ته پور ورکوی چې د کال تر پایه د هغه په گرو کې پاتې کیږي او که چیرې کوم کارگر د کال په اوږدو کې د هغې په ورکولو ونه توانيږي، پر دې چې له قرض پرته، د هغې سود هم ورکړي.

خرکاران چې ټول غریب او بې وزله ماشومان دي په لږ مزد سره د میدان څخه خښتې راټولوي او بتی ته یې د پخولو لپاره وړی. دوي ټوله ورځ په خاورو او دوړو کې په چاودلو لاسونو او خپو سره کار کوي، خو د ژوند وضعیت ورځ تر بلې د خرابیدلو په لور ځي. د دروند کار وخت ډیروالی پر بنسټ، دغه ماشومان هم له زدکړو څخه بې برخې دي.

لیکونکی: فیروز

د کابل په واټونو کې د شورای نظار لنډغری او ځناورتوب

د وږی په ۱۸، د احمدشاه مسعود د مړینې په کلیزه د کابل خلک د تنظیمي ځناورتوبونو د کلونو جټکه یو ځل بیا تجربه کوی. شورای نظار پوری اړوند یو شمیر سرغړونکي

کسان په مستی او ځناورتوب سره په ټول ښار کې وگرځیدل چې د کابل ښاریانو لپاره د ستونزو او اندیښنو لامل شول. هغوي ډیری په هوایی ډزو لاس پوری کوي پرته له دې چې امنیتي ځواکونه د هغوي مخه ونیسی او آن تر دی چې ځینې نظامی او دولتي ګاډي هم د دوی په کاروان کې لیدل کیږي. دوی چې د مسعود لپاره د وېرانه تر نامه لاندې واټونو ته راوځي، د دوی حرکتونه ډیری جشن او نڅا ته ورته والی لری.

د ورځې په لومړنیو گڼو کې، د دغه کوڅه ډېو له ګاډو څخه یو پي په خیرخانه کې دری تنه ماشومان لاندې کوی چې په ډیر ناوړه وضعیت کې روغتون ته ولیږدول شول.

دغه له ملنډو ډکې او کوڅه ډېې نندارې په خورا سترو لگښتو سره «د احمد شاه مسعود بنسټ» او جمعیت اسلامی پوری اړوندو تنظیمي قومندانانو له لورې څخه د ځواک ښودنې په موخه په لاره اچول کیږي. مگر د کابل خلک د دغه ډول انساني ضد مستیانو څخه داسی کرکه لری چې دغه ځان ښودنه تر هر څه وړاندې په عامه افکارو کې مسعودیان د سرغړونکو او له انساني تربیت څخه لری عناصرو په توګه ثبتوی.

ملی اتل هغه څوک دی چې د ټول هیواد خلکو په زړونو کې ځای ولری
او پر ولس باندي د منلو لپاره دغه ډول ځورواکیو او پیسو ته اړتیا ونلری.

لیکونکي: مریم مروه

آزادی غوښتونکي رهبران چې د سی. آی. ای له خوا ووژل شول

«واشنگتن هر څه دمخه د هغه ریښتني انسانانو څخه چې
خان پلورونکې نه دی، کرکه لري.»

پل ګریک، د ریګن د ادارې مالي وزیر مرستیال

د امریکا زورواکي دولت د
دریمې نړۍ په هیوادونو
کی خپلو موخو ته د
رسیدلو لپاره یوازینې
لاره د ملی او هیوادپالو
ځواکونو او رهبرانو له
شتون څخه د صحنې په

تشول بلې ځکه په دې ښه پوهیدلی چې ملی او مبارز عناصر د اوسپنیز دیوال
په څیر د هغوي د ویجاړونکو لاسوهنو خنډ ګرځي او په هوساینې سره نه
شي کولي یو شمیر عزتمنده کسان د پیسو او چوپړتیاو په بدل کې وپيري.
په همدې لامل، په هر هیواد کې چې هغوی د لوټ او لاسوهنې نیت ولری
رون اندو او ملی او آزادی غوښتونکي رهبرانو ترور د هغوي کړنلاره په سر
کې ځای لری خو برعکس، هغه څه چې په خپل هیواد کې هم تجربه کوو،
له ځان پلورونکو او جاسوسو مشرانو څخه په بشپړو چوپړتیاو ملاتړ او پلوی
کوی.

زه د بیلګې په توګه د نړۍ څو تنه سترو رهبرانو نومونه در په ګوته کوم
چې د امریکا څارګر سازمان له خوا په بیلابیلو هیوادونو کی د ترور او توطئه
لاندی راغلې دی.

سلوادور آلنده

سلوادور آلنده

په ۱۹۷۰ کال کې د شیلی په ولسمشرۍ ټاکنو کې کټونکې شو. هغه د شیلی لومړی دموکرات ولسمشر شمیرل کیږي چې واک ته د رسیدلو څخه وروسته د خپل هیواد پرمختګ او

ودې لپاره یې پراخه کړنلارې په مخ کې لرلې ډیری صنایعو څانګې یې ملي اعلانی کړې. هغه هڅه کوله خپل هیواد د تړاو او بیوزلې څخه وژغوري. امریکا چې د هغې څخه د ګواښ احساس کاوه، د ۱۹۷۳ کال د سپتامبر په ۱۱ نیټه د یوې کودتاه په لاره واچوله د خپل لاسپوڅي جنرال پینوشه په واسطه یې، آلنده او یو شمیر ملي او عدالت غوښتونکي شخصیتونو یې ووژل او یو پوځي دیکتاتوري رژیم یې د سی.آی.ای د مستقیم نظر لاندې په هغه هیواد کې واکمن کړ.

محمد مصدق

محمد مصدق

په ۱۳۲۸ کال کې د ایران د نیواک ضد او ملي رهبر محمد مصدق د هڅو پایله وه چې «د ایران ملي جبهه» تاسیس شوه او د هغې اصلی موخه د استعمار په وړاندې مبارزه او د ایران د نفتو ملي کیدل وو.

په ۱۳۳۰ کال کې مصدق د صدراعظمی مقام ته ورسید او په لومړني ګام کې یې د نفتو صنعت ملي کړ چې د لویدیځ د نفتو لویو شرکتونو او په ځانګړې

توگه انگلستان ته کلک گوزار وو. په همدغه لامل د نوموړی حکومت د نسکورولو طرح د سی. آی. ای او د انگلستان خارگرو بنسټونو له خوا په لاره واچول شوه. په پایله کې د ۱۳۳۲ کال «د زمري ۲۸» په مشهوری کودتاه کې د امریکا یو شمیر مریانو له خوا د جنرال فضل الله زاهدی په مشرتابه، د مصدق دولت نسکور شو. مصدق ونيول شو په محکمه کې د تل پاتي او مستندي دفاع سربیره، خپل پاتي ژوند یی په بندخونه او له هیواد څخه لری تیر کړ تر څو چې په ۱۳۴۵ کال کې سترگې له نړۍ څخه پټې کړی.

د مصدق له منځه وړلو لپاره چې سی. آی. ای کوم عملیات په لاره اچولی وو د «عملیات آژاکس» په پټ نوم سره ترسره شو. د دغې کودتاه په شپږم کال کې، د «سیا» سازمان په هغې کې په خپله ونډه اعتراف وکړ او د امریکا ملی آرشیف له خوا څخه د هغې لاسوندونه د ټولو په واک ورکړل شول.

هوگو چاويز

هوگو چاويز

هوگو چاويز د ونزوېلا ملی رهبر چې د ولس څخه راپورته او د غریبی تریخ خوند یی ځکلې وو، ۱۴ کاله یی د خپلو خلکو د ژوند بڼه کولو لپاره هڅه وکړه او د امریکا د دسیسو او چوپړگرو په وړاندی یی ودریدنه وکړه.

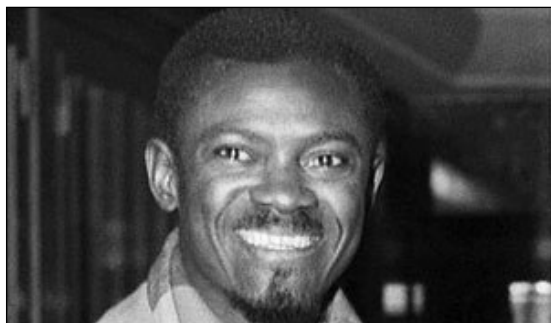
هغه ورځ چې نوموړی د ټول ټاکنو له لارې واک ته ورسیده، هیواد یی د امریکا مستعمره او ډیری خلکو یی د بیوزلۍ کرښې لاندی ژوند کاوه. هغه په میلیونونو ولسونو باندی په تکیه کولو سره بریالی شو چی د خپل هیواد د غریبانو د ژوند چارو بڼه کولو لپاره ډیر اصلاحات راوولی.

امریکا په دغه ځوارلسو کلونو کې د هغه په وړاندی د هیڅ ډول وړانکاری، زهرجنو تبلیغاتو او آن د کودتاه څخه ځنډه و نه کړه. څرنگه چې چاويز کلکه ولسي پایه درلودله د امریکا ټولې کرغیږنې دسیسې د ناکامی سره مخ شوی او هغه کودتاه چې د هغې په وړاندی په لاره اچول شوی وه، په چټکي سره

ماته شوه.

د ۲۰۱۳ کال د مارچ په ۶ نیټه د سرطان ناروغی د اخته کیدلو له امله مړ شو خو مرستیال یی، نیکولاس مادورو، په سرطان د چاوز اخته کیدل د هغه امپریالیستی دښمنانو کار وباله چې موخه یی امریکا وه.

پاتریس لومومبا

پاتریس لومومبا

لومومبا د کنگو ملی غورځنگ ستر رهبر وه چې د بلژیک استعمار څخه د خپل هیواد په خپلواکۍ باندې بریالي شو. د ملی غورځنگ بریالتوب څخه وروسته، نوموړی د کنگو صدراعظمی ته ورسید او پراخه پرگرامونه یی د

خپل هیواد بشپړیزې لپاره درلودل. خو د لسو اوونیو څخه وروسته د «سیا» او د بلژیک دولت گډې دسیسې له امله له واک څخه لری او د خپلو دوه تنو وفادارو ملگرو سره یو ځای د ۱۹۶۱ کال د دسامبر په ۱۷ نیټه د بلژیک نظامی مامورینو په لاس ټوټی ټوټی او مړی یی تیزابو کی وچول شو.

ارنستو چه گوارا

ارنستو چه گوارا

د کیوبا د انقلاب نامتو رهبرانو څخه وه چې د باتیستا دیکتاتوری په ماتولو کې یې مهمه ونډه درلودله. هغه په ۱۹۶۵ کال کې هغه وخت چې د بولیوی کارگرانو د کیوبا انقلاب څخه په الهام

اخیستلو سره راپاڅیدلی وو د بزگرانو د رهبري لپاره بولیوی ته داخل شو. سی.آی.ای چې په بولیوی کې د هغه د شتون څخه ویریدلی وه په چټکې سره د هغه نیولو لپاره لاس په کار شول چې بالاخره د ۱۹۶۷ کال په اکتوبر کې هغه وخت چې د غورځنگ سمبالو په کارونو بوخت وو د «سیا» مامورینو له خوا ونیول شو او په ډزو وویشتل شو.

فیدل کاسترو

فیدل کاسترو

فیدل کاستر د کیوبا د انقلاب رهبر چې په ۱۹۶۵ کال کې د ولسمشرۍ مقام ته ورسید او تر ۲۰۱۱ کاله پوری په دی ځای پاتی شو. نوموړی د امریکا لاس په بشپړه توګه له کیوبا څخه غوڅ کړ او

خپل هیواد یی په چټکۍ سره د ځان بسنې او پرمختګ په لور یووړ. موندنې بنایي چې «سیا» شاوخوا ۶۳۸ ځله د هغې د وژلو طرح په لاره اچولې چې هغه ټولې د ماتې سره مخ شوی دی. د سی.آی.ای دغه پیچلو طرحو لړۍ د ۶۳۸ مستند فلم کې یی ازانګه موندلې ده.

عمر ترخيو (Omar Torrijos)

عمر ترخيو

امریکا په ۱۹۰۳ کال کې د پاناما کانال کیندلو او رغولو تړون (چې اتلانتیک او آرام سمندرګي یو د بل سره یوځای کوی) په زوره تر لاسه کړ او په ۱۹۴۱ کال کې یی د هغې کار پای ته

ورساوه. پاناما تر ۱۹۸۹ کاله پوری نژدی ۶ ځله د امریکا نظامي يرغل لاندی نیول شوی وه. د امریکا پوځ د اوسیدونکو څخه د کانال شاوخوا سیمې تشولو لپاره په لومړیو کې د زېږی تبي پرازیت په خپرولو لاس پوری کړ وروسته یی خپلې ۱۸ نظامی هدې په هغه ځای کې ځای پر ځای کړی. عمر ترخو د خلکو ملی ولسمشر کله چې د پاناما کانال په ملی کولو اقدام وکړ او هڅه یی وکړه چې هغه د امریکا د واک څخه لری کړی، څو ځله د امریکا دولت له خوا وگواښل شو، بالاخره د ۱۹۸۱ کال د جولای په ۳۱ نیټه د هغه چورلکې ته د سی.آی.ای له خوا چاودنه ورکړل شوه. د ترخو د ترور څخه وروسته وینی څښونکې او د سی.آی.ای چوپړ مانوئل نوریگا واک ته ورسید او په هغه هیواد کې د امریکا لاس په بشپړه توگه خلاص پریښودل شو.

داکتر احمد سوکارنو

داکتر احمد سوکارنو

د اندونیزیا د نومیالیو ملتپالو او آزادی غوښتونکو څخه وو په ۱۹۴۵ کال کې بریالی شو چې خپل هیواد یی د هالنډیانو او جاپانیانو له استعمار څخه وساتي. اوس نوموړی د مډرنی اندونیزیا بنسټگر باندی مشهور دی.

نوموړی چې غوښتل خپل هیواد د ترقی او پرمختگ لور ته یوسی د امریکا د سترگو په اغزی باندی بدل شو. د امریکا دولت د توطیې په پایله کی په ۱۹۶۵ کال د فاشیست سوهارتوی په امریکا کی د یو شمیر تحصیل کونکو په مشری د دغه هیواد عدالت غوښتونکې او ملی دولت په وړاندی یوه کودتاه په لاره واچول شوه. چې په پایله کې یی شیر نظامی جنرالان ووژل شو او کمونست گوند د دغه وژنو مسئول معرفی شو. د سوهارتو په منځ ته راتگ، په هغه هیواد کې یوه پراخه ټول وژنه پیل شوه چې د سی.آی.ای په یو لاسوند کې د هغې څخه «د شلمې پیړی تر ټولو ویرونکې ټول وژنې» په توگه نوم وړل

شوی دی. لږ تر لږه ۵۰۰۰ تنه پرمختللی او چپ عناصر د هغه لیستونو پر بنسټ ووژل شول چې سی.آی.ای هغه ترتیب او د سوهارتو سخت‌دریزه رژیم په واک کې ورکړی وو.

جکوب آربنز (Jacobo Árbenz)

جکوب آربنز

د ګواتمالا ملی او نامتو رهبر وو چې د ځمکو په اصلاحاتو سره او د خپل هیواد بنسټیزه لپاره یی هڅه کوله چې د امریکا لاس لنډ کړی. څرنګه چې امریکا خپلې ګټې په دغه هیواد کې په

ګواښ کې لیدلې، سی.آی.ای لاس په کار شوه د یوی کودتاه په لړ کې د اربنز ټاکل شوی حکومت نسکور شو. د سی.آی.ای یو لاسوند چې وروسته خپور شو، د کودتا په طرح کې د دغې ادارې ونډه برېښه شوه.

آربنز هغه وخت یو نیم میلیونه هکتاره ځمګه ملی اعلانې کړه چې د دغه ځمکو ډیره برخه یوی لوی امریکایی کمپنی «یونایتډ فروټ» پوری تړاو درلوده. په دغه بنسټ امریکا د هغه هیواد پایتخت بمبار کړ او خپل لاسپوڅی کاسټیلو آرماس یی واک ته ورساوه.

لیکونکي: تیمور

د افغانستان سپورت په تاریخ کې د خواشینونکې پېښې جزیات

د افغانستان ورزش په تاریخ کې د خواشینونکو پېښو څخه یو د بشیر بغلانې (د فراه او بغلان والی و او په ۲۰۰۷ کال کې د زړه ودريدلو له امله مړ شو). د گلبدين جنايتکار باندې قومندان له لوری په

کال ۱۹۸۰ کې د د داعشيانو په څير د افغانستان دملې هاكې ټيم د غړو وژنه ده. په دغه پېښه کې ۲۴ لوبغاړو څخه يوازی پنځه تنو خپل ځان وژغوره او دا د هاكې ټيم د له منځه تللو لامل شو چې تر نن ورځ يی بياځلې سر راپورته نه كړ. د روسانو چوپړ دولت په هغه وخت کې وغوښتل له دغې پېښې څخه تبلاغاتې گټه پورته كړی، د هغې پر بنسټ يی په ناقصه توگه يی ورته انعكاس وركړ خو د هغې زېبورنونكې واقعيت تر اوسه پوری پټ پاتې دي. پرچميانو د دی پېښې پټولو سره لومړی كوښښ وكړ چې خپله بې كفایتي او كمزورتيا په دغه ډول مسئلو كې پټه كړي، له بلې خوا د ټيم ټول غړی نه خلقیان، نه پرچميان او نه د روسانو مزدوران وو، د دی له مخي د پردی خلكو په څير ځانونه يی د هغوې څخه ملاتړ لپاره اړ نه گڼل.

پخوا د كرزى لاسپوڅي رژيم او نن ورځ د ع او غ حكومت د بشپړ كلکسيون په څير د ټولو لږيو جنايت كاران د خپل ځان سره راټول كړی او د جنگي جنايتكارانو د شپړيدلی پرتوگ پورته كولو پرته بله دنده نه لری، هيله تری نه كيږی، آن تر دی چې له دغې ورزشی غميزې څخه څه په يادونه وكړي.

د «افغانستان همبستګۍ ګوند» د خپل هیواد او خلکو او په ځانګړې توګه د هاکې ملی ټیم نوموړو کو او بی کفنه شهیدانو په وړاندې خپلې دندې ترسره کولو لپاره، د قضې شا ونیوله او وروسته له پراخو هڅو د دغې پېښې د پنځه تنو ژوندي پاتو څخه یی یو تن وموند د پېښې تفصیل د هغې له ژبې څخه نقل کړی.

د دغه ځناوریز جنايت بشپړه لړۍ د یو تن ژوندي پاتې له خولې

د ۱۳۹۵ کال د اوړې په منځ کې زموږ د هاکې ملی ټیم د یو شمیر لومړنیو سیالیو ترسره کولو لپاره تاجکستان ته روان شو تر څو وکولای شی د مسکو په نړیوالو المپیکي سیالیو کې چې د هغې څخه څو میاشتې وروسته ترسره کیدلې، ګډون وکړی. موږ په هغه هیواد کې څلور سیالې ترسره کړې او وروسته له درې اونیو د غويي په دویمه نیټه (۱۹۸۰ کال د اپریل په ۲۲) د شیرخان بندر له لارې د کندز ښار ته راغلو او په یو هوټل کې ځای په ځای شو (تاجکستان ته د تللو پر مهال مو هم ځمکنې سفر کړی وو). څرنګه چې د لارې امنیتي وضعیت ښه نه وو دوه شپې هلته پاتې شو، د ټیم غړو ځمکنې سفر ته رای ورنکړه، پریکړه مو وکړه چې په خپل لګښت د چارتر آلوتکې له لارې کابل ښار ته ورننوځو. زموږ دغه وړاندیز د کندز والی له خوا و نه منل شو، د ځمکې د لارې د حرکت امر یی راکړ چې د ټول ټیم د غړو د خواشینې لامل شو. والی ۳۰۲ یو بس یی زموږ په واک کې راکړ.

موږ ټول د رئیس، مرستیالانو، هندي روزونکې او د ټیم دغړو په ګډون په ټوله سره ۲۴ کسه وو؛ د سهار ۹ بجو په شاوخوا یو بس چې د دوه مردکې ضد ګاډو «بیردیم» ډول (یو مخکې او یو وروسته) وو اسکورټ کیده، د کندز له ښار څخه مو حرکت وکړ. ۱۰ کیلومتره د کندز ښار څخه د پلخمري په لور مو واټن وهلی و چې د سهار ۹:۳۰ بجې ناڅاپي ۴ وسلوال کسان چې د خپلو ۳۰ تنو په شاوخوا ملګرو په واسطه ترینه ساتنه کیدله، د جرخشک په نوم سیمه کې یی زموږ ګاډی ودراره. مخکینې «بیردیم» په ډیر چټک سرعت سره له موږ څخه واټن اخیستې وو او د دویم «بیردیم» نه پوهیرم چې په کوم لامل خبر نه شو او موږ یواځې او یواځې په میدان کې پاتې شو. دغې ډلې له مخکې څخه مالومات لرل چې زموږ ټیم د ځمکې له لارې د کابل په لور حرکت کوی، څرنګه چې موږ دوه ورځې او دوه شپې په کندز کې

پاتې وو او زموږ د سفر خبر بهر ته درز کړی وو. کله یی چې زموږ بس ودراره، د سړک له لاری گین لور ته یوړل شو. د دولتي کسانو څخه دوه تنه یو د شیرخان لیسه مرستیال او بل یی یاور صالح محمد زیری چې دواړو سره تمانچې وې له موږ سره ول.

شوروی ته د خپل سفر څخه مخکې د افغانستان د هاکی ملی ټیم یوځایې انځور

زموږ څلور خواوې د وسلوالو له لوری محاصره شوی وی چې شمیر یی د ۳۰ څخه تر ۴۰ کسانو ته رسیده. موږ یی یو یو تن لاسونه د غاړې تر شا له بس څخه رابښکته کړو. په دغه وخت کې یاور زیری په خپله تمانچه له ډیر نږدی څخه یی د وسلوالو یو تن وویشته. د وسلوالو له خوا بی له ځنډه د اوربل امر واوریدل شو. د مردکیو باران پر موږ ووریده. زه او زما یو شمیر هم ټیمیان چې لږ څه د عسکری تکتیکونو سره بلد وو پروت مو وکړ او پر دغه بنسټ مو زیان ونه لیده.

درې کسان هر یو حاجی سمیع حمیدی - د ټیم مرسته کونکې، محمد امان - د ټیم مرستیال او محمد علی - د ملی ټیم لوبغاړی ځای په ځای پر شهادت ورسیدل. او زموږ یو تن ټپې شو. یاور زیری او شیرخان لیسې مرستیال دواړه له مقاومت څخه وروسته، چی کالتوس یی خلاص شوی وو ونیول شو او هغوی یی په لنګې وټرل او وروسته د یو توت ونې لاندي په ډزو وویشتل.

يو تن زما د هم ټيميانو څخه د شيرخان په نوم چې د نورستان څخه وو د موقعې څخه په گټه اخيستې په يو خټک حرکت داسې ونې ته وخته چې هيڅ يو تن وسلوال و نه لیده او په دغه ډول وژغورل شو.

له وهلو ټکولو او ویشتلو او د دوه تنو اعدام وروسته، نور یی د خوړ لوری ته بوتلل. تر یو وخته مو پلي مزل وکړ، وروسته تر هغې یی د یو لښتې په خوا کې موږ ودرولو او زموږ د خلع سلاح کولو ډاډ لپاره، ټول یی په بشپړ ډول تلاشی کړل. پیسې او ساعت او گوتمې یی ظاهراً د لیست په ترتیب ورکولو سره له موږ څخه واخیستل.

وروسته له یو کوچنې دمي، بیا موږ ته د حرکت قوماندې راکړه او دا ځلې د هماغې سیمې ختیځ لور ته روان شولو چې د ورځې نژدی ۱۲ بجې شوی و.

په دغه وخت کې د هغوی څو تنو د خلکو له کورونو په خپلو لمنو کې ډوډې راټوله کړه، زموږ لپاره یی راوړه. ډوډی زموږ له مړې څخه ښکته کوزه نه شوه. په هر حال، د ماسپښین د لمانځه آذان مو غوږ ته راوړسید او موږ ته یی د ماسپښین د لمانځه د ادا کولو امر وکړ. مونځ مو په هماغه ځمکو کې چې شنه غنم یی ورو ته رسیدلې وو، ادا کړ. وسلوالو زموږ مونځ ویل د لید لاندې نیولې وو او ویل یی مونځ مو په سمه توګه ولولې. څرنگه چې له موږ څخه هیڅا په لمونځ ویلو کې ستونزه نه درلودله، حیران پاتی شول.

بیا په نامعلوم لورې روان شو. وروسته له یو کړۍ څخه یوی کلا ته ورسیدلو چې یوه دیره یی درلودله. موږ یی دیرې ته ننیستلو. کلا نه بهر یو وستل یا د تفریح ځای د یو میدان په شان وو چې د هغې سیمې ځوانان او بوډاګان په هغې کې راټول شوی وو. ځکه آوازه یی اچولې وه چې موږ د روسانو یو ډله نیولې ده، ټولو زموږ د لیدلو تمه درلودله او ویل یی «په تمه اووسې چې قومندان بشیر راشی وروسته له هغې به د دوي په لیدلو بریالې شي» موږ په دیره کې دغه جملې اوریدلې.

زموږ د ټولو حالت ډیر خراب وو. هیڅا، تر دی چې یو جمله نه شوه ویلې. نه پوهیدلو چې موږ سره به څه کوی. ښکته سرونه، ټول په فکر کې تللې وو او تمه مو کوله چې قومندان بشر راشی چې زموږ برخلیک وټاکي.

شاوخوا څلور بجې د مازیګر د لمانځه وخت وو چې قومندان بشیر (په بشیر بغلانی مشهور، د گلبدین د جنایت کارګوند د قومندانانو څخه) راغی او

کوټې ته راننوت. هغه موږ ټولو ته چې تاسې روسان یاستې خطاب وکړ، موږ وویل چې نه موږ افغانان یو. بیا یې پوښتنه وکړه چې څنگه روسې ته تللې وی. موږ وویل د هاګې سیالې ترسره کولو لپاره. هرڅه چې یې په ژبه راتلل، موږ یې ورټلو زموږ هر یو تن یې په جلا توګه د څیړنې لاندې ونیوه. هغه هر یو ته د کوڅې او بازار په سطح ښکښلې کولې او ملنډې ورباندې وهلې. ډیری رنځونکې شیبې وې. د نوملړ په ترتیب یې یو یو کس راغوښته. لومړی به یې د هغوی د لرګې په وهلو رېږول چې کوکارې به یې مونږ اوریدلې، وروسته د چره یزه ټوپک د ډز په غبر به یې آواز غلې کیده. هغه څه چې به زموږ وینستان ودرول، دغه وو چې څو دقیقې وروسته هغه وخت چې به قاتلان خپل وروستې قربانې پسې راتلل، زموږ د هم ټیمې هماغه جامې او بلوز او کرمچ به یې په اغوستی وو. هغه کوکارې تر اوسه هم په خپلو غوږونو کې اورم.

د نوملړ په سر کې زموږ د هندي روزونکې جان سنگ نوم وو. هغه یې بیرون وویسته، وهل او ټکول پیل شو. هغوی د یو بل په ژبه نه پوهیدل زموږ روزونکې کوکارې کولې: «رحم کرو... میری بچی هی... رحم کرو، خدا کې واسطی... (رحم وکړی... زه اولاد لرم... رحم وکړی، د خدای په لپاره...)» عذر او زاری یې ګټه ونه کړه. څو دقیقې وروسته د چره یزه ټوپک په غبر، د هغه غبر غلې شو.

په همدغه ډول، دویم او دریم او څلورم کس: لومړی وهل ټکول، د مرګ څخه مخکې ویرونکې کوکارې او وروسته د چره یزه ټوپک ډز او د غبر غلې کیدل. وروسته د هغې څخه یې دوه، دوه تنه نور یې د نوملړ له مخې بهر ویستل. بیا هم وهل ټکول، کوکارې او وروسته بیا په ډزو ویشتل.

شپه شوه او د آذان غبر زموږ غوږونه ته راوړسیده. زموږ په کوټه کې هم توره تیاره خپره شوه، همدغه قومندان بشیر غبر وکړ چې «بس دی! نور بس دی!». څه وخت چې رېږونې او په ډزو ویشتل کرار شول، څلور کسه پاتې وو. داسې حالت مو درلودل چې د هغې ویل ستونزمن دی. اوس فکر کوم مرګ ته د تمې تريخوالی د مرګ د ځکلو څخه ډیر ستونزمن وو.

قومندان بشیر خپلې وسلوالې ډلې ته امر وکړ چې دغه څلور کسه پورته خوږ ته یوسی. دغه امر مې د خپل ځان سره داسې تعبیر کړ چې کیدای شي دغه د هغوي تر منځ د وژلو یا ژوندی پاتې کیدلو یو شفر وی. هغو ته چې یې ښکته خوږ ته لارښونه وکړه ووژل شو، او موږ چې پورته خوږ ته وږی، ژوندی

پریږدی. په همدغه خیالی او ځان غولونکی تعبیر سره په تړلې لاسونو د

Afghans ambush team slated for Olympics

NEW DELHI, India (AP) — Afghan rebels ambushed and killed or captured several members of Afghanistan's national field hockey team, scheduled to compete in the Moscow Summer Olympics, according to a delayed report from Kabul received here Saturday.

The report, quoting survivors, said a bus carrying the team was stopped at

took place, although survivors reached Kabul last week.

The attackers singled out the athletes, returning competition in a neighboring Soviet Central Asian republic, and fired on the 18-member team, the report said. Some athletes reported injured, and

escaped and the rest were killed on the spot taken prisoner by

The attackers singled out the athletes, returning from competition in a neighboring Soviet Central Asian republic, and fired on the 18-member team, the report said. Some athletes were reported injured, a few escaped and the rest either were killed on the spot or taken prisoner.

Kabul's schools during a week of violent leftist protests, it said. Underground leaflets posted by banned leftist, rightist and parties opposed to the Soviet regime warned of guerrilla attacks, according to a report by The Associated

Leaflets all protested the killing of 45 children during the Russian demonstrations. The leaflets warned that if the shooting of demonstrators, the leaflets

The Tuscaloosa News
July 20, 1980

far, said armored vehicles blocked

HAMBASTAGI.ORG

ډی تسکالوسا نیوز (۱۹۸۰ کال د جولای ۲۰): بریدګرو پر لوبغاړو چې د منځني آسیا د شوروی د جمهوریتونو څخه له یو نه راګرځیدلي وو، برید وکړ. د راپور پر بنسټ، هغوی د لوبغاړو په لور ډزې وکړې چې په پایله کې څو تنه په هماغه ځای کې ووژل شو او یو شمیر تپیان او نور یی بندیان نیولې دی. له دغه منځ څخه، یو کوچني ډله په تینسته بریالي شوی ده.

ځاوند ته یی غبر وګر چې څه دی پاڅه کړی دی؟ په ځواب کې یی وویل چې د اوزی ښوروا لری. کور ته ننوتلو.

Afghanistan's field hockey team ambushed; several feared dead

NEW DELHI, India (AP) — Afghan rebels ambushed and killed or captured several members of Afghanistan's national field hockey team, scheduled to compete in the Moscow Summer Olympics, according to a delayed report from Kabul received here Saturday.

The report, quoting survivors, said a bus carrying the team was stopped at gunpoint on a highway near Kunduz, a provincial capital about 230 miles north of Kabul, the Afghan capital. It did not say when the attack took place, although survivors reached Kabul late last week.

The attack on the team, which was returning from a competition in a neighboring Soviet Central Asian republic, and fired on the 18-member team, the report said. Some athletes were reported injured, and

escaped and the rest were killed on the spot taken prisoner by the Moslem rebels, it said.

No bodies were recovered and none of the surviving field hockey players has made it to Kabul so far, said the source of the report, who has proved consistently reliable in the past. The source asked not to be identified, and independent confirmation was not immediately available. Western journalists have been barred from Afghanistan.

Afghanistan now is expected to send only a wrestling team to the Olympics. The Afghan soccer team, which had been slated to go, will not compete because seven of the top players recently defected to West Germany.

The United States and several other countries are boycotting the Moscow Games to protest the Soviet military intervention in Afghanistan, which began in late December.

The Ledger
May 4, 1980

Underground leaflets distributed by banned nationalist, rightist and leftist parties opposed to the pro-Moscow regime warned of urban guerrilla attacks, according to a report received by The Associated Press.

The leaflets all protested the reported killing of 45 schoolchildren during the anti-Russian demonstrations. The leaflets warned that if the shooting of students continued, urban guerrillas would come out on the streets with firearms.

Afghan rebels ambushed and killed or captured several members of Afghanistan's national field hockey team, the report said.

The report said about 400 persons have been arrested, including 100 Kabul University students and instructors, and a number of Afghan soldiers and police who refused to fire on the young demonstrators.

The only reported Soviet casualty was an enlisted man who was said to have had both eyes put out by knife-wielding high school students in front of a large crowd.

The disturbances were the bloodiest in Kabul since last February, when Afghan government and Russian troops crushed massive anti-Soviet demonstrations, leaving an estimated 300 persons dead. Moscow sent tens of thousands of troops into Afghanistan more than four months ago to replace one pro-Soviet regime with another and help the Kabul government fight anti-communist Moslem guerrillas.

Reports corroborated by Western travelers arriving in New Delhi said many of the "mortally wounded protesters were schoolgirls between the ages of 12 and 17 who had organized a number of street marches, shaming Afghan Moslem men who live in

HAMBASTAGI.ORG

ډی لیجر (۱۹۸۰ کال د می ۴): افغان جنگیالیو د کمین په لړ کې د افغانستان د هاګې ټیم څو تنه غړی یی ونیول یا یی ووژل.

نامعلوم برخلیک
په لور روان شو.

مور څلور کسه

هر یو تن جګړن

محمد هاشم، گل

رحمان، رحمت

الله او عبدالباقي

یی د خپل ځان

سره هغه لور ته

چې مور یی د

ګاډی څخه ښکته

کړی وو، وییوو.

د لارې په اوږدو

کې یو کور ته

ورسیدلو. د کور

ځاوند ته یی غبر وګر چې څه دی پاڅه کړی دی؟ په ځواب کې یی وویل چې

د اوزی ښوروا لری. کور ته ننوتلو.

ډوډی د

ښوروا سره راوړل

شوه. د یوی مړې

ډوډې خوړلو

ځواک مو نه

درلود. د ډوډی

د خوړلو وروسته

یی بیا مور ته د

حرکت قوماند

راکړه. بالاخره یی

یوی بلې حویلې

ته یووړو چې ډیره

لویه خونه یی د

انگریزی د ایل تورې په شکل درلودله شاوخوا د سل کسان پکې ځایدل. کوټې د جوماتونو په شان ستنې درلودلې او د ډول ډول وسله‌والو کسانو څخه ډکه وه. همدغه کسانو له موږ سره ډیر سپک چلند درلود. او ځینو یی موږ ته اشاره کوله او ویل به یی چې تاسی مو د سینمای پامیر په لاریون او زرنګار پارک کې د ترافیکو د غرقې د پاسه یا په نور غرقو کې مو لیدلې چې وینا به مو کوله. موږ د هغوی د دغه درواغو په وړاندې چپ وو.

بالاخره د هماغه مجلس څخه یو تن سپین‌ریرې په خبرو کولو پیل وکړ او وی پوښتل چې څه ډول شوری ته ولاړی؟ ولی؟ کوم ځای ته؟ څه پایلې مو

Rebels reportedly slay Afghan athletic team

MOSCOW (UPI) — "Bandits" in Afghanistan ambushed and apparently slaughtered most of the Afghan national field hockey team and three members of the attack ch...

They said the bus in which 22 field hockey team members and three other passengers were riding was attacked by gunmen on April 24 as they returned from a goodwill tour of the Soviet Union.

Tass said given in Kabul Tuesday by three surviving members of the team, identified only as Mohammed Hashem, Rahmatullah and Shirhan.

They said the bus in which 22 field hockey team members and three other passengers were riding was attacked by gunmen on April 24 as they returned from a goodwill tour of the Soviet Union.

"Don't you know that America prohibited sportsmen (from coming to) the Olympic Games. Why did you go to the U.S.S.R.?"

Issued a ling of our the Carter otting the recent vic- of Carter

did not explain the connection between the Olympic boycott and the alleged ambush of the team, which was not scheduled to compete in the Olympics. The Afghan Olympic contingent consists only of wrestlers, boxers, and track and field athletes.

"The blackmail and threats of the U.S. Administration have failed to hamper the holding of the Olympic Games in the team members statement

LODI NEWS-SENTINEL

July 16, 1980

HAMBASTAG.ORG

لودی نیوز (۱۹۸۰ کال د جولای ۱۶): ویل کیږی چې د اپریل په ۲۴ مه پر یو بس چې په کې د هاګې ملی ټیم ۲۲ تنه او څو تنه نور سپاره وو، برید شوی.

رتلې لهجه غږ وکړ چې «کوم وخت آذان یی څه شی دی؟» د مجلس سپین‌ریرې پری غوسه شو او خپل هغه ځوان ته چې د دین څخه بی‌خبره وه څو بسکنځلو وروسته، ما ته وویل: «دوی ته یی روښانه کړه چې آذان په څو ډوله دی؟» ما ورته وویل د سهار لمانځه په آذان کې «الصلوة الخیر من النوم» ویل کیږی او په نورو آذانونو کې نه ویل کیږی. بیا غږ راغی چې: «دا کافر خو مسلمان دی!»

بیا هم بل کس پوښتنه وکړه او وویل دعای قنوت در ته یاده ده، ومی ویل الحمدالله ولی نه؟ غوښتنه یی ورکړه چې ویلوله. دعای قنوت مې ولوستله.

لاس ته راوړی؟
دهغوی پوښتنو
ته د ځواب ویلو
څخه وروسته، بیا
یی دینی پوښتنې
پیل کړلې، چې د
پوښتنو څخه یی
یوه دا وه آذان
کولای شی؟ ما
ورته په ځواب
کې وویل د کوم
وخت آذان؟ ټول
حیران شول. د
وسلووالو څخه یو
تن په پښتو ژبه

ټول حيران شول. فتوا يې ورکړه چې دغه انسان مسلمان دی بايد په هغه جومات کې چې په کلې کې دی د امام په توگه له موږ سره وي. البته زموږ له درې تنه نورو څخه هم پوښتنې وکړې چې ځواب ورکړل شو شپه پخه شوی وه. ټول وسله وال يې رخصت کړل، موږ څلور تنه يې د لوې دروازه تر څنگ په کوټه کې چې د دیرې په ډول وه، دننه کړو. سهار يې د ملا آذانونو په وخت کې له کوټې څخه بهر کړلو، د لمونځ له ادا کولو وروسته د څو وسله والو سره هغه لور ته لاړو چې شمال او سویل مو نشو ټاکلې. تر هغه چې یوی لوی کلاه ته چې د وسلوالو څخه ډکه وه ورورسیدلو او هر یو تن په موږ پوری ملنډی کولی.

د سهار چاپې چمتو شو، ومو نشو کولی چې یوه مړی وخورو. له سهار څخه تر ماسپښینه بیا بی عقله پوښتنې، بیا هم رټل او د ژبې ټپ. وسلوالو ته د ماسپښین ډوډې چمتو شوه. موږ ورسره یوځای شولو. د ماسپښین لمونځ ولوستل شو. هغوی ټول ویده شول. یوازي یوه اوو کسيزه ډله يې د کلاه څخه بهر ناسته وه او مجلس يې درلوده. له نیم ساعته وروسته یو کس يې راغې او زه يې وغوښتلم او وویل چې تا پریږدو او دري نورو کسانو په اړوند به وروسته پریکړه وکړو. ما يې په ځواب کې وویل چې زه نه ځم، د دی لپاره چې دولت راباندی شک کوی. زما دغه دري ملگری هم بی گناه دی، پرته له هغوی نه ځم. بیا يې وویل چې د نورو په فکر کې مه اوسه، بیا می وویل چې نه ځم.

امر يې راکړ چې کلا ته دننه لاړ شه. لاړم، هلکانو هریو له ما څخه پوښتنه وکړه چې څه خبره وو؟ هغوی ته می وویل هیڅ، یوازی می وویل چې پر موږ باندی خپله پریکړه صادره کړی چې زموږ برخلیک معلوم شی. په همدغه خبرو کې وو چې بیا هم یو تن يې د قاضی عبدالحمید په نوم چې هغه ته يې قاضی صاحب غبر کاوو، راغې او بیا يې یوازي زه وروغوښتلم او نور يې هیڅ یاد نه کړل، نه پوهیږم ولی.

په هر حال لاړم، وویل ولی د نورو څخه ملاتړ کوی؟ ومی ویل چې دولت به پرته له جزا څخه ما پری نږدی. وروسته له څو نورو پوښتنو يې وویل چې قسم وکړه چې نور به له دولت سره کار نه کوم. ومی ویل چې سمه ده. بیا يې زه رخصت کړلم او د کلا په لور لاړم.

ملگرو می وویل چې بیا څه خبره وو چې ته يې دوه ځل وغوښتلي؟ ومی ویل زموږ د پریکړې په اړوند می ټینگار وکړ چې زموږ برخلیک روښان ندی.

د ماسپښين لمونځ د ترسره کولو څخه وروسته، زه يې وغوښتلم او وويل مبارک مو شه چې تاسو آزاد ياستی. د سبا څخه وروسته کولای شې خپلو کورونو ته ولاړ شې. دغه خبر مې خپلو ملگرو غوږونو ته ورساوه. موږ ټولو څه د خوشحالي او څه هم د خپلو نږدې ملگرو د لاسه ورکولو له امله ډير وژړل.

د ماښام لمونځ څخه وروسته موږ يې بلې کلا ته ويوړلو چې شاوخوا ۲۰ دقيقې واټن يې درلود. موږ ته يې ډوډۍ راکړه. د ډوډي له خوړلو او

ماښستن لمونځ د ترسره کولو څخه وروسته د کور خاوند څخه د يوې قيچې غوښتونکې شوم ځکه چې زموږ د دوه تنو ويښتان اوږده وه، هغه مې واړه کړل. تر سبا پورې وينې وو. د سهار

د ۱۹۸۰ کال د جولای په ۱۶: په کابل کې د هاکی ټيم د ژوندی پاتو رسنيز کنفرانس (د کابل نيوز تايمز: څخه انځور)

لمونځ مو تر سره کړ، د ډيری خوشحالي څخه د سهار چای ته هم پاتې نشو. څرنگه چې د لارې کرایه لپاره مو پیسې نه درلودلې له هماغې ډلې څخه چې موږ يې د سرک لورته بیولو، د پیسو غوښتنه وکړه. هغوی موږ ته پنځسوه افغانی راکړی.

موږ يې پریښودو. زه بیا لارم چې د لاری تگ لپاره موږ ته یو لیک راکړی تر څو بیا موږ څوک و نه ځوروي. لیک یې هم راکړ او وویل چې تاسي ډیر طالع مند یاستی، په خیر لار شې. په لار روان شو چې یو گاډی د کندز له لور څخه پلخمري ته روان وو. وروختلو. د سهار چای مو په پلخمري کې وڅښکه، د مزار لین په گاډی کې کابل ته راغلو. په ده افغانانو کې مو پاتې شوی پیسې په خپل منځ کې د تکسی کرایه لپاره وویشلې او خپلو کورونو په لور روان شولو.

ډیر سترې او ستومانه خپلو کورونو ته ورسیدلو. په کور او کلي کې مو ویر جوړ شوی وو. د بی بی سی راډیو د هاکی ملی ټیم غړی یې د وژل شوی په

ټولگه کې اعلان کړی وو او چا یقین نه کاو چې زه ژوندی بیرته راوگرځم. په هماغه شپه له ځان وینځلو وروسته ویده شوم. د شپې لس یا یولس بجې وی چې زموږ د کور ور وټکول شو. میرمنې می زه له خوبه راپاڅولم او ویویل چې سالون ته دوه هندی کسان راغلې، غواړی چې تا ووبینی. خواته یی لارم وروسته له سلام کولو څخه هندی روزونکې په اړوند د هغو پوښتنو ته مې ځواب ورکړ. په پاې کې یی وویل ځکه چې هغه زمونږو ډیر یو مهم کس وو باید د هغه د ژوندی یا مړي څخه مو باید خبر اخیستی وی. هندی میلمانه له دو ساعتو سوال او ځواب څخه وروسته لاړل.

د هغه ورځې په سهار، د ډاکټر خواته لارم ځکه چې په خوب کې راباندی خپسه راتله او ناوړه حالت می درلوده.

بله ورځ د دغې غمیزې پیښې د قربانیانو کورنې غړی مې خواته راغلل، د خپلو خپلوان څخه یی پوښتنې کولی چې د هغوي د برخلیک توضیح راته ډیره گرانه وه. دغه نه هیږدونکې ماتم تر یوې اوونۍ پوری دوام درلود. خویندو او میندو یی ژړا او زاری کولې تر څو د خپل زړه ټوټو په اړوند د ژوندی پاتې کیدلو هیله مند کونکې خبری له ما څخه واوری.

یوه اونۍ وروسته غازی اسټډیوم ته لارم تر څو د المپیک کمیټې رئیس ووینم. د هغه سره د سټډی مشو کولو او څو سږو جملو د ویلو وروسته مو یو بل سره خدای پامانې وکړه. د المپیک رئیس سره د ساړه او رسمی ملاقات وروسته، سبا خپلې دندې ته لارم. بی ساری ښه راغلاست می له خپلو همکارانو څخه ولید چې په ژوند کې مې یو بله شیبه وه.

خو د وخت رژیم نه یوازي بیرته وغوښتلو او کومه همدردی یی دغې پیښې سره ونکړه، برعکس هر اوونۍ یی موږ د یو یا دوه ساعتو لپاره د «خاد» مرکز ته راغوښتلو، څرگندونې کولی او موږ چې څه لیدلې وو ځواب مو ورکاوه. موږ ته یی څو کسه چې د سیمې څخه نیولی وو، ښکاره کول او ویل یی چې ووايه کوم یو یی دی. څرنگه چې می نه پیژندل گوته می پری نه ایښودله.

دغه تنگولو تر یوې میاشتې دوام درلود چې بالاخره وویل، پلانکی ورځ به تاسې له خبریالانو سره کینې او پوښتنو ته به یی ځواب ورکوی. جوړه شوی رسنیزه ناسته او ننداره د ۱۳۹۵ کال د چنگاښ ۲۵ (۱۹۸۰ کال د جولای ۱۶) د دنې او بهرنیو خبریالانو په شتون کې ترسره شوه. موږ په لنډ ډول خپل ځانونه وروپیژندل. پوښتنې یوازی یو تن (شیرخان) چې موږ څخه

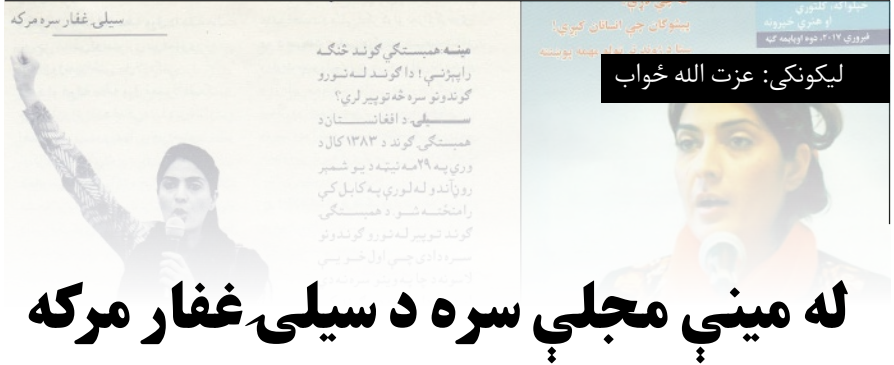
د پېښې په وخت کې ونې ته پورته شوي وو او ځان يې ژوندي ژغورلې وو،
قراردادی ځوابونه يې ورکول چې د مخکې نه ورته ليکل شوی وو.
له هغې ورځې وروسته، بل کس زموږ او د هاکی ملي ټيم کيسې ته رانه
غلل. د افغانستان د ملي هاکی ټيم ملامتونکی خواشيونونکې کيسه چې تر
نن ورځې پورې په خپلو خپو ونه دريده، پټه پاتې شوه او ډيرې خلک له دغه
درناکه جنايت څخه بې خبره دي.

يادونه او هيله:

کيدای شي چمتو شوی راپور نيمگړتياوی ولری ځکه چې لومړی د دغه
جنايت څخه ۳۴ کاله تيريری او دويم مور يوازی د پېښې يو ژوندي پاتې ته
لاس رسې درلود. په دغه بنسټ له ټولو هيواد پالو او په ځانگړې توگه د
هيواد سپورټ مينه والو څخه هيله کيری تر څو د دغه راپور په بشپړولو کې
له موږ سره مرسته وکړي. که چيری د ټولو ژوندي پاتو څخه د کوم يو تن پټه
لری، پټه يې موږ ته راوليری؛ که چيری د هاکی ملي ټيم د شهيدانو کوم
انځور او يادښت او نښه په لاس کې لری، زموږ پټې ته يې راوليری.

د افغانستان هاکی ملي ټيم هندوستان ته د خپل رسمی سفر په حال کې

همبېستګي ګوند څنګه راپېژنې! دا ګوند له نورو ګوندونو سره څه توپیر لري؟

د افغانستان د همبېستګي ګوند د ۱۳۸۳ کال د وري په ۲۹ مه نیټه د یو شمیر

روڼاندو له لوري په کابل کې رامنځته شو. د همبېستګي ګوند توپیر له نورو ګوندونو سره دادی چی اول خو یی لاسونه د چا په وینو سره نه دی او دوهم دا چی په دې ګوند هیڅ داسی یو کس نشته چی د افغانستان په ویجاړی او یا د بیوزله خلکو په رټلو او زورولو کی لاس ولري. دریم توپیر یی دادی چی تل یی د جنایکارانو محاکمه غوښتی ده او په دې لار کی عملی ګامونه هم اخیستی دی، لکه د غویی او وومی او اتمې او امریکایی جنایتکارانو محاکمه کولو لپاره یی لاریونونه هم په لاره اچولی دی.

له نورو ګوندونو سره زموږ بنسټیز توپیر دادی چی کوم ځانګړي قوم او لوري پوری تړاو نلری او د ټولنې ټول قومونه پکی ګډون لری او په ګڼو مسائلو کی پرته له معاملې او محافظه کارۍ خپل لیدلوری بیانوی او هیڅ بیروني قوت پوری ندی تړی. د افغانستان سیاست په ډګر کی ډیری ګوندونه د ډلو او کسانو د غوښتنو او یا د مافیایي تړاونو په اساس رامنځ ته شوی، خو زموږ ګوند ددې لپاره چی ټولنې یو ولسې، پرمخ تللی او عدالت غوښتونکي او بنسټپالی او نیواک ضد ګوند ته اړتیا لرله، رامنځ ته شو.

تاسو څه وخت سياسي مبارزه پيل كړه او د افغانستان غونډې په يوه نرواكه ټولنه كې، ښځه څومره د خطر احساس كوي؟

زه په كال ۲۰۱۳ كې د همبستگۍ گوند سره يوځای شوم. مخكې مې هم د يوې مدني فعالې په توگه كار كاوه خو د كار په اوږدو كې مې پام شو چې په يواځې ځان مبارزه كومه پايله نلري نو له همدې كبله مې وغوښتل خپله مبارزه د يو سياسي گوند په چوكاټ كې پر مخ يوسم. د همبستگۍ گوند راته يواځنې ريښتينې گوند ښكاره شو چې په عمل كې انساني ارزښتونو ته درناوی درلود او د يوې خپلواكې او ډموكراتې ټولنې چې په هغې كې ټول انسان پرته له قوم، مذهب، نژاد، لوري... برابر ژوند ولري؛ مبارزه كوي.

له گڼو ان.جی. اوگانو او نورو بنسټونو سره د كار په لړ كې په دې وپوهيدم چې د هغوی اصلی موخه خلكو ته كار بلكه تجارت او د پيسو لاسته راوړل و. دې حقيقت ته ورسيدم چې د افغانستان بيارغونې او انسان دوستانه مرستو په نامه د امريكا او لويديځ له لوري د ټولنې انجيويزه كول، ددې پر ځای چې د هيواد او خلكو ټپونو ته مرهم وي په عمل افغانستان د مرگ كندې ته غورځاوه. د انجيوگانو له لاری نيواكگرو وكولای شو چې د روڼ اند او پرمختللو انسانانو يو نسل د هغوی جيونو ته د ډالرو اچولو په واسطه، د هغوی وجدان واخلي او په خپلو چوپړانو يې بدل كړي. دغو او ورته نورو تجربو راته دا پوهاوی راكړ چې د ناپوهۍ، ارتجاع، نيواكگرو او ناتار څخه د خلكو ژغورلو يواځنې لاره د يو پرمختللی او ولسي گوند په چوكاټ كې فعال سياسي مبارزه ده او بس.

دا سمه ده چې په يوه نرواكه ټولنه كې ښځې له گڼو ستونزو سره مخ وي، خو كه ښځې په خپل توان وپوهيږي او د خلاصون لپاره په آگاهه ډول مبارزه وكړي نو دا خنډونه به يوه ورځ له منځه ولاړ شي ځكه پرته له دې بله لاره نشته. آزادۍ چاته په خيرات كې نه ورکول كيږي، د هغې لاسته راوړلو لپاره بايد جدی مبارزه وشي او تر هغې چې ښځې په خپله د خلاصون لپاره لاس په كار نشي، دا ستونزي په پای ته ونه رسيږي.

د ډيورنډ كرښې په اړه ستاسو د گوند پاليسي څه ده؟

د ډيورنډ كرښې په اړه زمونږ پاليسي ډيره روښانه ده. د ډيورنډ ليكه د کشمير د مسئلې په څير د انگليس د نيواک ناولي ميراث دي چې تر اوسه پوری يې د دښمنۍ تخم پاتي دي. زموږ خلك او تاريخ پرته له شكه د ډيورنډ تړون چې د

هيوادپلورونکي امير له لوري لاسليک شو، يو ملی خيانت شميری. خو په ورته وخت کې بايد ومنو چې د خيبر پښتونخوا او بلوچستان خلکو برخليک چې د افغانستان خلکو پرته نسبتاً د ښه اقتصادي او ټولنيز حالت څخه برښمند دي، بايد د يوې آزادې او عادلانه ټول پوښتنې له لارې وټاکل شي. دغه امر په طبيعي ډول هغه وخت د پلې کيدو وړ دی چې په ډواړو هيوادونو کې خپلواک او ولسي دولتونه واکمن وي.

په اوسني وخت کې د افغانستان متحد کوم قدرت کېدلای شي، تاسو ولې د امريکا په اړه ډېر بد نظر لرئ؟

مونږ په دې باور يو او تاريخ هم دا په ډاگه کړی تر هغې چې يو ولس خپله په خپل لاس له دغه کړکيچن حالت څخه ځان خلاص نکړي، هيڅ يو بهرنی ځواک نشي کولای زمونږ خلکو ته نیکمرغي راولي.

زما په آند سمه به دا وی چې ووايو مونږ د نيواکگرې امريکا په اړه ډير ښه نظر لرو. په تير ۱۶ کلونو کې که مونږ د امريکا کړنو ته وگورو نو پرته له خيانت او جنايت او وينې بهونې بل کار ندی کړی. کله يی زمونږ د خلکو جنازې بمبار کړي او کله ودونه، کله يی پر مړو ميتيازې کړي او کله يی ترينه د لاس گوټې د يادگار په څير پرې کړي دي. دوی د «دموکراسی، ښځو حقونو او ترهگری پر وړاندې مبارزې» په پلمه پر افغانستان يرغل وکړ خو په پايله کې د ښځو او دموکراسی ضد عناصر لکه سيف، خليلی، عبدالله، اسماعيل خان، محقق، رباني، قانوني، فهيم، ملا تره خیل... د افغانستان خلکو او په ځانگړی توگه د کړيدلو ښځو په برخليک واکمن کړل. ترهگری ورځ تر بلې په ډيريدو ده. ځناوړه ډله لکه داعش منځ ته راغله چې جنايتونه يی مونږ هره ورځ گورو. نو د امريکا دې تورو کارنامو ته په ليدو سره بايد ووايو چې زمونږ د گوند ليد ددغه جنايتکاره او جنايت روزونکي هيواد په اړه په واقعيتونو ولاړ دی. هغه خلک چې نن امريکا ته سجده کوی او د په افغانستان د امريکا پاتې کيدو سوالونه کوی دوی تاريخ او زمونږ رنځيدلو خلکو ته مخ توری دي. مونږ د خپلو خلکو په ځواک پوره باور لرو او پوهیږو چې يوه ورځ به امريکا زمونږ په هيواد کې ماته خوری لکه په ويتنام او کوريا او لاتینی امريکا کې چې ماته وخوړه.

په افغانستان کې نږدې هر گوند د پلويانو موندلو لپاره اسلامي ټکی له ځان سره تړلی، په داسې سياسي چاپېريال کې يو سيکولر گوند څنگه پلويان پيدا کولای شي؟

بنه به دا وی چی ستاسو درندو لوستونکو ته دا روښانه کړم چی ولی زمونږ گوند اسلامی پیشوند او پسوند نلری. په افغانستان ډیری او که ووايو چی نږدې ټول گوندونه اسلامی پیشوند او پسوند لری او د اسلام په نوم یی په زرگونو خلک وواژل، پر بنځو یی جنسي تیري وکړ، د خلکو کورونه یی لوټ کړل... او نن هم کله چی د ستيج سر ته پورته کيږي نو په اوږدو آيتونو خلک غولوی. نو ددې لپاره مونږ نه غواړو د اسلام په نوم خلک وغولو.

دوهم خبره د سيکولایزم، په افغانستان لا تر اوسه هم خلک د سيکولایزم نه د کفر برداشت لری چی دا ناسمه ده. په يوه سيکولار ټولنه کی د ديني تاجرانو دکانونه بنديږي او بس. له همدې کبله همدغه تاجران چی کلونه - کلونه یی د خلکو له عقایدو ناوړه گټه پورته کړی د سيکولایزم مخالفت کوي. مونږ په دې پوره باور لرو چی د خلکو پوهې په لوړیدو سره سيکولایزم ته هم لاره هواريږي.

په اکثره لویو ښارونو کې نا مسوله وسله وال او ټوپک سالاران په قدرت کې دي، ایا د دې هیله شته، چې ځای به یې یوخت سيکولر او د زور له لارې د قدرت نیولو دود به پای ته ورسیري؟

پرته له شکه چی دا کار به کيږي. مونږ په بدلون باور لرو او که چیرې مو پدې باور نه درلودې نو مبارزه مو هم نه کوله. ناهيلي د ماتې په مانا ده او مونږ هيڅکله هم ماته نه منو. لکه څنگه چی مخکی می وویل یوه ورځ به د افغانستان خلک په آگاهانه ډول راپاڅيږي او دې ټولو ناخوالو ته به د پای ټکی کيږدي.

د حکمتیار او نورو جهادي رهبرانو څه ډول محاکمه غواړئ؟

د گلبدين په شمول د تيرو څلور لسيزو ټولو جنايتکارانو علنی ملی او بين المللي محاکمه غواړو. داسی يوه محاکمه چی پکی ريښتینی عدالت پلی شی او قربانيانو ته د قناعت وړ وي. ځکه مونږ په دې باور يو چی د يو روښانه راتلونکی لپاره بايد له تير سره حساب پاک کړو. او دا په داسی يو حکومت کی شونې ده چی هغه د خلکو رای په واسطه منځ ته راغلی وی نه د جان کيږي له لوري.

په افغانستان کې د نا امنۍ پېښې او مرگونه ډېر دي، خو په ټولنيزو شبکو کې ډېری خلک د وژنو تصويرونه خپرول بنه نه گڼي او استدلال کوي، چې پر خلکو ناوړه رواني اغېز کوي او د وحشتونو پر وړاندې حساسيت له منځه وړي، خو ستاسو په

مجله او ویبسایت کې داسې تصویران ډېر خپرېږي، په دې اړه تاسو څه نظر لرئ؟

دا ریښتیا ده چې په افغانستان کې هره ورځ ډیرې زړه‌بورونکې پیښې ترسره کیږي چې لیدل او اوریدل یې ډیر ستونزمن کار دی خو له بده‌مرغه همدا د افغانستان واقعیت او دا زموږ دنده ده چې خلکو ته دا واقعیت څرگند کړو. ځکه تلویزیونه او راډیوګانې ټوله ورځ لگیا دی خلک په درواغجنو انځورونو او ویدیوګانو غولوي. که چیرې یو دولت یا امریکا یو وړوکی پل هم جوړ کړی نو دا رسنۍ هغه په کراتو ښایي څو که د امریکا په بمبار کې په لسګونو خلک هم ووژل شي په هغې پرده اچوی او یا یې په ناسمه توګه خپروي. نو دا زموږ دنده ده چې دا تریخ واقعیت خلکو ته ووايو او خپور کړو.

او له بل پلوه د یو تاریخي سند په توګه هم ددی انځورونو خپرول اړین دي. که چیرې د امریکا او طالبانو او داعشیانو ځناورو کړنو انځورونه خپاره نشي نو راتلونکې نسل په تیاره کې پاتې کیږي. هغوی بیا په دې نه پوهیږي چې زموږ په هیواد کې څه تیر شوی او دغه هیوادونه چې د دموکراسۍ او بشر حقونو نغاړه وهی کوم جنایتونه یې زموږ د خلکو پر وړاندې ترسره کړي دي.

ستاسو غېر په نړۍ کې څومره ملاتړ لري؟

نږدې ټول دموکرات او دموکراسۍ پلوه خلک او ګوندونه موږ پیژني. او موږ هم په نړۍ کې له دموکراسۍ پلوه او روڼ‌اندو څخه تل پلوي کړی ده. موږ د جلال‌آباد په ښار کې د ایران روڼ‌اندو لکه فرزاد کمانګر، شاهرخ زماڼي، شیرین علم‌هولی... او کوباني غښتلو او مبارزو ښځو په پلوی لاریونونه کړی او له هغوی څخه مو ملاتړ اعلان کړی دی.

د جنگسالارانو پر وړاندې له مبارزې پرته د یووالي (همبستګۍ) نور کوم ټکي دي، چې خلک پرې راټولېدای شي؟

ډیر ټکی دې خو په لنډه توګه باید ووايم چې زموږ د ګوند موخې چې عبارت دی له (خپلواک، آزاد، دموکراتیک او یو موټی افغانستان / د سیکولاریزم او دیموکراسۍ پر ستونو ولاړ ملی یووالی / د ښځو او نارینه او د هیواد ټولو پر ګڼو مساوی حقوق / د هر ډول بنسټ پالنې او بهرنۍ لاسوهنې پر وړاندې مبارزه / د امریکایي او ناتو نیواکګرو قوتونو سم لاسي وتنه). داسې روښانه ټکی دي چې د هر ملی او مبارزه

کس د زړه خبري دي.

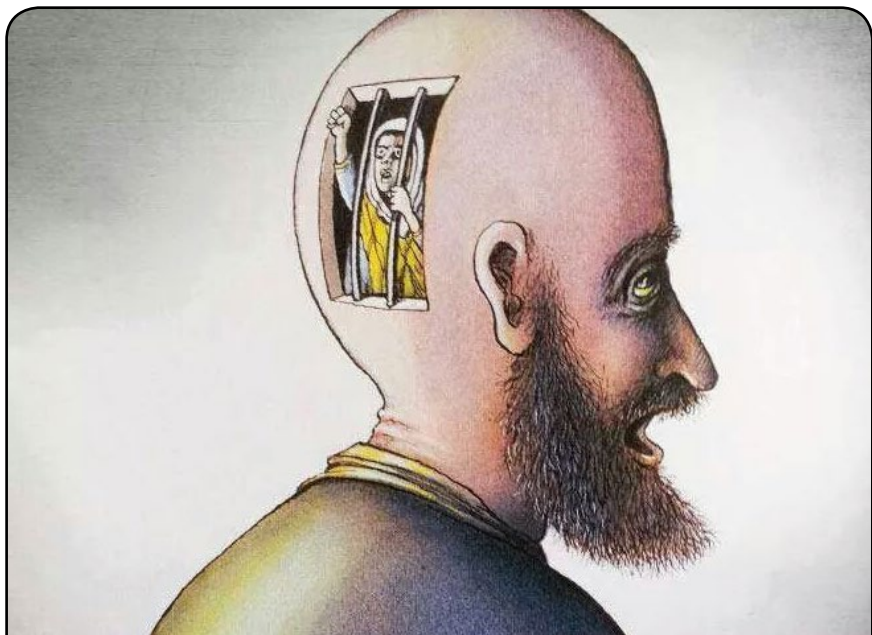
د شخصي ژوند او کورنۍ په اړه مو معلومات راکړئ؟

د امنیتي ستونزو له امله ډیر څه نشم ویلی خو دومره به درته ووايم له یوې روڼ آندې کورنۍ څخه يم او تل به د خپلو خلکو تر څنگ ولاړه يم.

په پای کی د «مینه» مجلې له ټولو کارکونکو څخه د زړه له کومې مننه کوم چی د امنیتي ستونزو او گواښونو او مالي ستونزو سربیره تاسو زمونږ خلکو ریښتیني غږ یاست او د هیواد تراخه واقعیتونه خپروئ، او زورواکو او بنسټ پالانو ته غوږه مالی نه کوئ. تاریخ به تاسو د باوجدانه او پر هیواد مین انسانانو په توگه په یاد ولري. تاسو می د مینې ډک سلامونه ومنئ.

مننه

عزت الله ځواب

د بنسټ پالو په فکرونو کی د ښځو ځای!

لیکونکي: پویا

په بریتانیا کې د یو اخوانې رسوایی

۸۱ کلن، محمد حاجی صديق، ځوانو انجونو ته د قرآن تدریس پر مهال یی د هغوي څخه ناوړه جنسي گټه پورته کوله چې د څلورو انجونو په شکایت سره په ۱۳ کاله بند محکوم شوی دی. صديق د ۳۰

کالو څخه ډیر د بریتانیا - کارديف ولز ښار په مدینه جومات کې د قرآن ښوونکې وه. قضاوت کونکې پلاوی د ۲۰۰۶-۱۹۹۶ کلونو په منځ کې هغه په شپږو بدغونو بریدنو او د جنسي تاوتریخوالي په اټه مواردو باندي تورن کړی. قاضی استیښین هاپکینز امر وکړ چې هغه باید د یو بې پایه جنسي مجرم په توگه ثبت شي. قاضی په خپل وینا کې دغه مولوی ته عیاش ویلی:

«دغه څلور انجونې په حقیقت کې ډیرې زړورې دي چې نه یوازې شخصي خنډونه بلکه کلتوري یې هم له منځه وړی دي او د رسمي شکایت او شواهدو سره یې ستاسو په وړاندې ودریدنه وکړه.»

د دعوا کونکو څخه د محکمې د پلټنو په ترڅ کې، حاجی د تدریس پر مهال د زده کوونکو څخه غوښتل تر څو څنگ ته یې کینې، د عنعنوي جامو په شتون سره به یې د هغوي په بدن لاس واهه او د ورننو او پښو تر منځ یې خپل تناسلي غړې سولواو او د کومې تیروتنې ترسره کولو په ترڅ کې به یې هغوي په څپرو وهل او د څپرو وهلو لړۍ به تر هغه دمه ادامه درلودله ترڅو چې په سمه توگه یې ولولی. د

قرباني شوو انجونو څخه يوې نجلۍ وويل د هغه جنسې ځورونو له امله چې هغه ورسره مخ شوي وه غوښتل يې ځان وژنه وکړی.

د دا ډول جرمونو گڼ شمېر مثالونه زموږ په هيواد کې هم پېښ شوي دي. ډير ځله مو د هيواد په گوټ گوټ کې د افراطي ملايانو فزيکي تاوتریخوالي او ناوړه جنسي کټه پورته کولو په اړوند ډير اوريدلې دي. بنسټپالان چې د اخلاقو او دينداري ډول وهي او د هغوي هر ډول فتوا او وينا يې په رنځيرونو کې د ټولنې رانغړلو پرته بل څه ندی، په خپله تر ټولو کوچنۍ انساني اخلاقو څخه بريښمند نه دي او د لويړند (طفيلي) په څير د خلکو وينه څښکي.

ژباړونکې: خالد

«د گلبدین لاره د مړو څخه فرش ده»

سرچینه: «د لویدیځ المان ورځپاڼه» (Westdeutsche Zeitung)،
۱۹۹۲ کال د اپریل ۲۸ مه (۱۳۷۱ کال د غویی ۸ مه)
ژباړونکې: خالد

کابل: گلبدین حکمتیار،
د حزب اسلامي بنسټپاله
رهبر، په افغانستان کې یو
د جنایتکارو څیرو څخه
دي چې د اویامو کلونو
له لومړۍ څخه د ځواک
د لاس ته راوړلو لپاره،
شیطاني لوبه یی خپله دنده
وگرځوله.

حکمتیار، هغه کس دي چې مجاهدينو ته د امريکا پوځي مرستو ډيره برخه هغه
ته ورکړل شوی دی. د یو څیړنیز راپور پر بنسټ چې د امریکا د سنا د غوښتنې
پر بنسټ چمتو شوی دی، گلبدین حکمتیار د شوروی اتحاد څارگر سازمان
(کی جی بی)، د کابل څارگر سازمان (خاد) او ایرانی سازمانونو سره کار کاوو.
نوموړی راپور، له افغانستان څخه د شوروی اتحاد پوځی ځواکونو د وتلو څخه
وروسته لیکل شوی دی.

حکمتیار چې ګواکې نن ورځ ۴۲ کاله عمر به ولری، متعصب پښتنو لبرکیو پوری
تړلې دی. هغه د شپیتې لسیزې په وروستیو کې خپلې زده کړې یی د کابل په
پوځی لیسې کې پیل کړلې، خو ځنډ یی ونکړ چې د همجنس بازی کړنو پر بنسټ
له دغې لیسې څخه وویستل شو. وروسته د کابل پوهنتون کې شامل شو. هغه

د نوموړي راپور پر بنسټ، کمونیست ګوند [د «خلق دموکراتیک ګوند» پرچم څانګې» څخه موخه ده] هغه یی د راپورچې په توګه سختدريزو اسلامي کړيو ته واستوه، خو په چټکې سره د هغوي د افکارو اغيز لاندی راغی. په ۱۹۷۳ کال کې، په پاکستان کې څرګند شو او خپل ځان یی د یو بنسټپاله مسلمان په توګه معرفی کړ. یو کال وروسته، د پاکستان څارګر سازمان سره د هغه د اوږدې لړۍ همکاري پیل شوه. آی اس آی نوموړی ته زده کړه ورکړه تر څو د هغه په مرسته د داوود خان دولت نسکور کړی. د دغه سازمان پوځی افسران، هغه یو بدچلنده، ناتاره او د واک تېري کس په توګه معرفی کړی وو. نوموړي هر کار ته لاس اچاوه تر څو په سر کې ځای ولری. ډیر شمیر راپورونه په دغه اړوند شته دی چې حکمتیار خپلې سیالي مجاهدینې ډلې چې د هغه د امر لاندې نه راتللی دبنمن ته یی وربښودلې، په ټول افغانستان هغه د مجاهدینو تر منځ چوغولی کوله. نوموړی راپور زیاتوی چې د اتیامو کلونو په منځ کې په کابل کی د لنډ مهاله لپاره د مقاومت ماتیدل او د مجاهدینو جاسوسی کړی کمزوری کیدل، د حکمتیار کار دی.

د حکمتیار د واک اصلي سيال تل احمدشاه مسعود، د جمعيت اسلامي پوځي قومندان دی چې د تاجیک جنگياليو ملاتړ څخه برېښمند دی، د ۱۹۸۹ کال د جولای په لومړیو کې، حکمتیار د مسعود ۳۶ تنه قومندانان په کمین کې واچول چې د سختو رېږونو وروسته یی، ټول ووژل. د هماغه کال په نوامبر کې د اکمالاتي موادو ۵ کاروانه او په مسعود پوری اړوندي ډلې ۲ سلاح کوټونه وچاودیدل. د امریکا سنا ته پورته چمتو شوی راپور دا څرگندوي چې يادې چاودنې د حزب اسلامي کسانو کار دي.

Leichen säumen seinen Weg

Kabel (dpa). Gulbeddin Hekmetar, der Chef der orthodox-islamischen Hizb-e-Islami, gehört zu den skrupellossten Figuren des innerafghanischen Machipokers seit der ersten Hälfte der siebziger Jahre.

Hekmarjar, dem Jahrlang die Masse der US-amerikanischen Militärluftkräfte für die Mudschahe-din sukzessive, hat nach Angaben eines Forschungsberichts, der im Auftrag des US-Represen-tationshauses erstellt wurde, für den sowjetischen Geheimdienst KGB, den kommunistischen Ka-beler Geheimdienst Khad und iranische Organisationen gesar-bet. Der Bericht wurde nach dem Abzug der Roten Armee

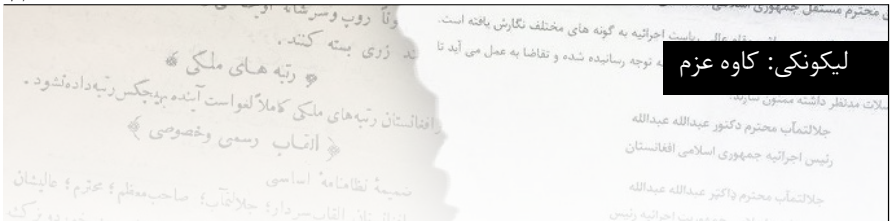
zung an der Kabaler Militär-
akademie wurde jedoch nicht
als einer homogenen Fraktion
der Akademie angesehen. Er
wechselte zur Kabaler Techni-
schen Universität, wurde jedoch
nicht dort verwirklicht, weil er
sich zwischenzeitlich dem 0-
Kampf-Flügel der (illegalen Kom-
munisten) angeschlossen hatte
und in Sabotageaktionen ver-
wickelt war.

Die KP nannte ihn nach Anga-
ben des Berichtes als Spion für re-
ligiös-islamische Kreise, deren
Zielsetzung er jedoch bald er-
kannte. 1973 wurde er als Pa-
schan auf der Pressekonferenz
als radikaler Mörder. Ein Jahr
später begann die lange Phase
der Zusammenarbeit mit dem

[illegible]

Gulbuddin Hekmatyar

...new Hinterhalt laufen, brutal foltern und dann ermorden. Im November desselben Jahres explodierten fünf Versorgungs-komplexe für Marine-Transporte.

له درده ډکه تاریخی پرته

شاوخوا سل کاله مخکې
شاه امان الله خان د خپل
مشهور اروپایی سفر څخه
د راگرځیدو سره یې، یوه
لویه جرگه راوبللله چې په
هغې کې د هیواد پراختیا
او پرمختګ لپاره یو لړ نوي
قوانین تصویب کړل. له دې

سره سره چې دغه ولس پاله شاه د خلکو حالت ښه کولو لپاره او د هیواد سوکالې
لپاره ښی طرحې درلودلې خو یو شمیر مرتجع ملایان او مذهبي مشران د هغه د
پرمختللو کړنلارو په وړاندې خنډ وگرځیدل.

په دې لویه جرگه کې، «رسمی او خصوصي لقبونو» په اړوند یو قانون تصویب
شو چې په هغه کې راغلې دي:

«په افغانستان کې د سردار، جلالتماب، لوی خاوند، عالیشان
او دی ته ورته نور لقبونه لغوه دي. په رسمی ښوونځیو کې ټولو
ورو او لویو مامورینو ته یوازې شخصي نوم د خان کلمې په ډیرولو؛
او د دندې درجه دې ولیکل شي؛ او د پادشاه په وړاندې دی گران
اعلیحضرت پادشاه او یا اعلیحضرت گران پادشاه ولیکل شي او
په خصوصي مکتوبونو کې د مخاطب کس په نوم باندې؛ گرانه
ولیکل شي.»

خو د دغه دوه سره حکومت جوړښت څخه وروسته چې ټاکنیزې ملنډې او
د جان کیری راتگ او د «ملی وحشت» حکومت جوړښت چې دغه دوه تنه یې د
خلکو په منځ کې خواره بدنومي کړل، د درواغو پیژندګلوی او په نور د ځان زغملو
لپاره؛ عبدالله ټولو دولتي اداراتو ته امر وکړ چې هغه ته دې د «جلالت مآب»

خطاب وکړی! د «متحد المال» تر سرلیک لاندې په یو مکتوب کې چې د «اجرائیه ریاست دفتر» له خوا څخه لیږل شوي دي داسې لیکلې دي:

«د افغانستان اسلامی جمهوریت ټولو خپلواکو وزارتونو او ریاستونو ته!

څرنگه چې څرگنده ده، په رسمی مکتوبونو کې د اجرائیه ریاست د لوړ پوړی چارواکي لقب په مختلفو ډولونو سره ذکر شوي دي. د ښاغلي جلالتماب کره لقبونه په دري، پښتو او انگلیسي ژبو په لاندې توګه ستاسې پام ته راوړل کیږي او غوښتنه کیږي تر څو لاندې لقبونه د مکتوبونو لیږلو په وخت کې په پام کې ونیول شي او موږ خوښ کړی: جلالتماب محترم ډاکټر عبدالله عبدالله

د افغانستان د اسلامی جمهوریت اجرائیه رئیس

جلالتماب ډاکټر عبدالله

رئیس اجرائیه جمهوریت اسلامی افغانستان

د پورتنیو مراتبو په پام کې نیولو سره، د بهرنیو چارو جلیله وزارت څخه غوښتنه کیږي تر څو ټولو بهرنیو سفارتونو، ملګرو ملتونو دفترونو، په کابل کې نړیوالو سازمانونو او سیاسي څانګې – په بهر کې ج – ا – ا قونسلې ته د یاددښت / لیک استولو تر څنګ، د جلالتماب اجرائیه رئیس ج – ا – ا کره لقبونه د هغوي پام ته په رسولو سره موږ خوښ کړی...»

یوازې دغې یوې موضوع ته په پام سره کولې شو چې پوه شو چې ولی د سل کالو په تیریدلو سره نن ورځ هم امان الله خان د افغانستان د خلکو په ذهن او زړه کې ځای لري. هغه د پروپاګند لپاره نه بلکه د هیواد پراختیا او پرمختګ لپاره فکر کاوه؛ هغه ۴۰۰۰ ډالری دریشیانې نه اغوستلې بلکه د وطني ټوټو څخه یې جامې جوړولې او خپل شاوخوا خلک یې هم دی ته هڅول چې د وطني محصولاتو څخه ګټه واخلي؛ هغه د وژونکو پېښو ټپیانو سره یادګاري انځورونه نه اخیستل بلکه د دا ډول پېښو مخنیوي یې کاوه.

امان الله خان د هیواد یوازیني عدالت غوښتونکي او هیوادپاله شاه وه چې خلک له هغه سره تر اوسه مینه لري او اړتیا نه لري چې د ملت په سر باندې په زوره وزغمل شي. پرته له دې چې د لسګونو زرو ډالرو په لګښت سره رسمي سرچنې د هغه لپاره پوسټر چاپ کړي او ننداریز مراسم ترسره کړي، هر کال د افغانستان د خپلواکۍ په ورځ زرګونه تنه خلک په خپله خوښه هغه ته د احترام وړاندې کولو په خاطر د هغه زیارت ته راځي.

لیکونکی: احمر

«د وژونکو ډله»، په افغانستان کې د امریکایي ځواکونو ځناورتوب مستند

«د وژونکو ډله» (The Kill Team)، یو مستند دی چې د کندهار په میوند ولسوالۍ کې د امریکایي نیواکگرو ځواکونو له خوا د ورزشي سرگرمیو لپاره د بې‌گناه افغانانو وژل د او د جنگي غنیمت په توګه د

هغوی د بدن د غړو ساتل یی انځور کړي او دا په ډاګه کوی چې دغه د امریکا واکمن سیستم دی چې د خپلو سرتیرو څخه ځناور او بې‌رحمه عناصر جوړوي. دغه فلم د امریکایي مستندجوړونکي، دن کراوس (Dsn Krauss) له خوا جوړ شوی چې تر اوسه دو ځله د اسکار جایزې ته نوماند شوی او تر ټوله غور مستند فلم ډالې یی د «ترایکا فلم ننداره» کې د خپل ځان کړه. د یادونې وړ ده چې ښاغلي کروس څو نور د مفهوم څخه ډک مستندونه هم جوړ کړي دی چې د لیدلو ارزښت لری او له هغې ډلې څخه کولی شو د «کیون کارتر مرګ» (The Death of Kevin Carter)، «د ټولو لپاره نااندول» (Inequality for All) و «وروستی پایله» (Extremis) څخه نوم یوسو.

مستند د آدم وینیلد (adam Winfield)، د «میوند ولسوالۍ په وژنو» کې یو تن د تورن په خبرو پیل کیږي چې د پوځ سره د یوځای کیدو لپاره خپله لیوالتیا څرګندوي. ورپسې دوه نور نظامي تورن هر یو جیرمی مورلاک (Jeremy mor-lock) او اندریو هولمز (Andrew Holmes) د افغانستان جګړې په وخت کې خپله لیوالتیا او خوښي په موسکۍ شونډو بیانوي. مورلاک وایی:

«د نظام د پیاده په ډول، د سړی ټول ژوند د آزمایښتونو په یوه ټولګه کې نغښتی دی. آیا په بشپړه توګه یو سړی یی؟ آیا په ډیره اندازه یو کلک سړی انسان یی؟ کولی شی چې ماشې ته زور ورکړی؟ آیا مړي کولی شی؟ آیا ژوندی پاتې کیدلې شی؟ له تګ څخه وړاندې، د قطعې قومندان موږ ته وویل: "افغانستان د جنگیالیو جنت دی."»

او هولمز په ادامه کې ډیروی:

«د جګړې لومړنی تجربه می: یو کلي ته د ننوتلو لپاره د یوالونو څخه اوختیدل چې مردکې زموږ د سر د پاسه تیر شو. غواړم دا ووايم چې زموږ شاته د ونو سره ولګیدل. او لومړنی شی چې می ذهن کې راوگرځیده، د "تاپ ګن" فلم صحنه وو. خرپنده جګړه وه خو ډیره زړه راښکونکې وه.»

ورپسې درې واړه سرتیرې د جګړې نه شتون څخه سر ټکوی او وای د قومندان د ټپي کیدلو څخه وروسته یو نوی قومندان د کالوین ګیبز (Calvin Gibbs) په نوم راځي چې د افغانستان او عراق د جګړو تجربه لری. هولمز یی په اړوند وایی:

«ما ته یی هیڅکله ونه ویل چې په عراق کې یی څه کړی دی. د هغې خالو هڼې می ولیدلې. کار یی کاو چې د څو کوپړیو خالو هڼې می د هغه په خپه کې ولیدلې. له هغه څخه می ونه پوښتل او بل چا راته وویل: "هغه کسان دی چې تر اوسه یی وژلی دي."»

مورلاک د دغه قومندان څخه په ستاینې څرګندونه کوی:

«ما او ګیبز ډیر وخت یوځای سره تیراوه... د لومړی دوه اونيو لپاره په یو ګاډي کې یوځای سفر کاوه. له هغه څخه د مې په عراق کې دهغه وروستی دندې په اړوند وپوښتل. د یوی ځانګړی پېښې په اړوند یی قصه وکړه چې په ښه توګه می په یاد ده. په عراق کې چې څه وخت د سړک څخه تیریدلو، یو ګاډی د هغه لور ته راځي او نه ودیږی. د ګاډی په لور د ډزو باران کوی او وروسته جوته کیږی چې په ګاډي کې ناست خلک یوه کورنې وه. فکر کوم، پلار او مور او یو کوچنی ماشوم وژل کیږی... ماته یی توضیح راکړه چې له ډیر وخت څخه د داسی موقعې په تمه وه ځکه چې په آسانی سره یی صحنه سازی کړی وه او د سزا څخه یی ځان خلاص کړ.»

او په ادامه کې وایی:

«د قربانی تر څنگ د وسلې ایښودلو صحنه جوړولو سره زموږ لومړنې خبرې پیل شوی... په عراق یا افغانستان او یا په نورو ځایونو کې د کسانو په اړوند مې ډیر اوریدلې وه کله چې وسله ترلاسه کوی کله چې یو غیرنظامی وژني، یوه وسله د مړی تر څنگ ږدی تر څو هغه یو ګواښ ښکاره کړی.»

د مستند په ادامه کې، مورلاک توضیح ورکړه چې د ګیډیز سره د چای څښکلو پر مهال، هغه ورته زده کړل چې څو لاسی بمونه چې په لیست کې ثبت نه وې له ځان سره وساتي او دهغې څخه په ګټه اخیستنې سره انسانان ښکار کړي.

له ښي لور څخه کين لور ته: آدم وینفلید، جیرمی مورلاک، مایکل ویګن او اندریو هولمز

وروسته، د کندهار ولایت د میوند ولسوالۍ د «لعل محمد په کلي» د ګز مې پر مهال، مورلاک او هولمز پریکړه کوی یو کس د هغوی لور ته د لاسی بمب د اچولو په تور ښکار کړی چې په پایله کې د ۱۳۸۸ کال د مرغومی میاشتې په ۲۵ نیټه (۲۰۱۰ کال د جنوري په ۱۵) ۱۵ کلن افغان ځوان د گل محمد دین په نوم چې د خپل پلار په کرونده کې کار کاوه، د دغه ځناورتوب قربانی کیږي.

«هولمز: په هغه ورځ کې د غونډې په هسکه څوکه ولاړ وو او د کلي له مشرانو سره مو مرکه کوله.

مورلاک: زه او هولمز د ډلې د نورو غړو څخه په یو ډول لری پاتی شو. او ورته می وویل، چې د هغه هلکانو څخه یو تن ویشلی شو او که نه، یو هلک په کرونده کې په بزګری بوخت وو. د جزییاتو په اړوند مو خبرې وکړې: "هغه زموږ لور ته راته، ورته مو وویل چې ودیږه. زموږ امر ته یی غوږ و نه نیوه. هولمز په خپل لاس کې یو شی یی تشخیص کړ. هغه فکر وکړ چې باید لاسی بم وی. زموږ لور ته یی ګوزار کړ او وروسته موږ له هغه سره ونښتلو او د دیوال شاته پټ شو."

هولمز: د مورلاک شاته می سنگر ونيوه او هغه زما په غوږ کې چیغې ووهلې: "لاسی بم. هولمز، اوربل!"

مورلاک: د بم چاڼې یې وویستله او هغه یې وغورځاو او د هولمز لور ته می چیغې وکړې: "اوربل!" پوهیږی، ابدی گړی وه. هولمز: له هغه وخت څخه چې چاڼې وویستل شوه او لاسی بم چاودنه وکړه، ۵ ثانیه مو درلودلې.

مورلاک: په خپله ماشینداره یې څو ځله ډزې وکړې او وروسته مې هغه رابښکته کړ. لاسی بم وچاوده.

هولمز: هر څه گډوډ شو، خاورې او دوږو ټول ځای نیولې وو. خپل کین لور ته می وکتل، هغه ځای چې مورلاک پر دیوال ناست وو. مخابره یې په لاس کې وه او په هغې کې یې چیغې وهلې: "اړیکه. اړیکه. اړیکه."

کالوین گیبز چې ویل کیږی د وژل شویو د بدن غږی یې د ځان سره ساتل او په دی ځای کې هم ورسره د جراحی قیچې د هغی د سینی د پاسه جیب کې لیدل کیږی.

وینفیلد: د مورلاک له لور څخه مو د "اړیکې. اړیکې" چیغې واوریدلې او وروسته یې پېښه تشریح کړه. ناڅاپي مې هغه کیسه چې د مخکې نه راته تشریح شوی وه په ذهن کې می تیره شوه چې مخکې نه یې د دغه ډول پېښې په اړوند راته تشریح راکړل شوی وه.

هولمز: د هغه لور (مورلاک) ته می پام وکړ او ومی ویل: "بیا ونښلو؟ مرسته کونکې ځواکونه وغواړو یا دغه هلک څو ډزې نور وولو یا نور څه؟" مورلاک ماته ځواب رانکړ. د هغه هلک لور ته د

تیارسی په حالت کې
ولاړ وو، خپل ام ۴
ټوپک یی اوچت کړ
او ټک ټک دوه ډزه
نور یی هغه هلک
وویشته.

مورلاک: هغې د
انسانانو په نوم لږ کې
ځای ندرلوده، زه
هکپک وم، هولمز

د کلون گیبز په ښپه باندی د کوپړیو خال وهنی

هم همداسی. ټوله یوی لوبی ته پاتی کیده، پیاده نظام نړی. له
خپل ځان سره می وویل: "په پای کې مو یو تن وواژه. اړینه نه ده،
ښه یا بد انسان."

هولمز: د دغه هلک پلار او وروڼه یی راوستل او د هغوی
څخه یی پوښتنه وکړه: "دغه هلک پیژنې؟" او هغه سپری ځواب
ورکړ "هو، ځوی می دی." ورور یی هغه ځای کې ناست وو او دواړو
ژړاه کوله. تر هغې وروسته مو هغه په توره خلطه کې کینښوده او
د کلې پورته برخې ته مو یوړ او زړه گاډی په وړاندی مو هغه برېښد
کړ. گاډی ته وختلو او د ادرنالین هورمون زموږ په ټول بدن کې د
خپریدلو په حال کې وو. نه پوهیدلم چې وروسته له هغې څخه څه
کیری او قرارگاه ته راوگرځیدلو. ټولو موږ ته د اتلانو په خیر کتل.
وینفیلد: ټولو هغوی ته لاسونه پړقول، چک یی اچاوه او لاس
یی ورکاوه. او ویل به یی چې ټول باید له تاسو څخه زده کړه
وکړی. زه په کیسه بل ډول پوهیدلم او نورو همدارنگه. خو د ټول
لپاره د منلو وړ وه.»

دغه جنایت یوازې د ۱۵ کلن گل محمد دین په وژلو سره پای ته نه رسیږی. د
۱۳۸۸ کال د کب په ۳ (۲۰۱۰ د می میاشتی په ۲)، د «وژونکو ډلې» څخه کالوین
گیبز او مایکل ویگنن ۲۲ کلن معراج آغای یی د تودوخې څارونکې کمږې په
واسطه د سرک په غاړه وپیژنده او برید لاندی یی ونیوه او وروسته یو کلاشینکوف
یی د هغه په خوا کې کینښوده تر څو هغه یو گواښ ښکاره کړی. د ۱۳۸۹ کال د
غویی په ۱۲ (۲۰۱۰ کال د می په ۲)، کالوین گیبز او آدم وینفیلد یو بل کس د

ملا الله داد په نامه وواژه.

د مستند په بله برخه کې، مورلاک اعتراف کوی کله چې قرارگاه ته راگرځي، گيز هغه ته د يو قربانی غوڅه کړی شوی گوته ښکاره کوی او وایي پریردی یی چې خوسا شی او د هډوکو څخه یی د خپل ځان لپاره غاړې جوړوی. مایکل ویگنن هم د یو قربانی د کوپړی د یوی برخې هډوکي د خپل ځان سره ساتي.

د ۱۳۸۸ کال د مرغومی په ۲۵: اندریو هولمز د گل محمدین سره یادگاری انځور اخلی.

سربیره پر دی، نوموړی

مستند ناڅرگند حقیقت هم برېښوی: که هرڅه وینفیلد د دغه جنایت له پیل څخه د خپل پلار سره په امریکا کې په اړیکه کې وو او د مرستې غوښتنه یی کوله خو کله چې پلاره یی د څو دولتي او نظامی باصلاحیت دفترو سره پرلپسې اړیکې نیسې څوک ورته ځواب نه ورکوی او په پایله کې د امریکا یو نظامی چارواکي ورته وایي چې یواځینې گواه یی ځوي دی او دا د شکایت درج کول لپاره پوره نه دی. دوم، د دی سره سره چې د امریکا دولت د دغه ډول وژنو په تور څو سرتیرو ته یی سزا ورکړی، خو سرتیری او د کورنې غړی یی وای چې د دغه ټولو ځناورتوبونو اصلی لامل د امریکا د فوځ او نظام جوړښت دی، او له دې پرته کیدی شو چې په لومړني گام کې د دغه ډول جنایاتونو د پېښیدلو څخه مخنیوی وکړو.

او د مستند په پای کی کولې شو چې پایله واخلو چې د «وژونکو ډلې» سرتیرې هم د امریکا د وینې بهونکې او ورځ په ورځ ډیریدونکې جگړې قربانیان دی چې په نړۍ باندی د واکمنی کولو لپاره، یی هغوی په کلک زړو او د انسانی حس په نه درلودلو انسانانو باندی بدل کړی دی:

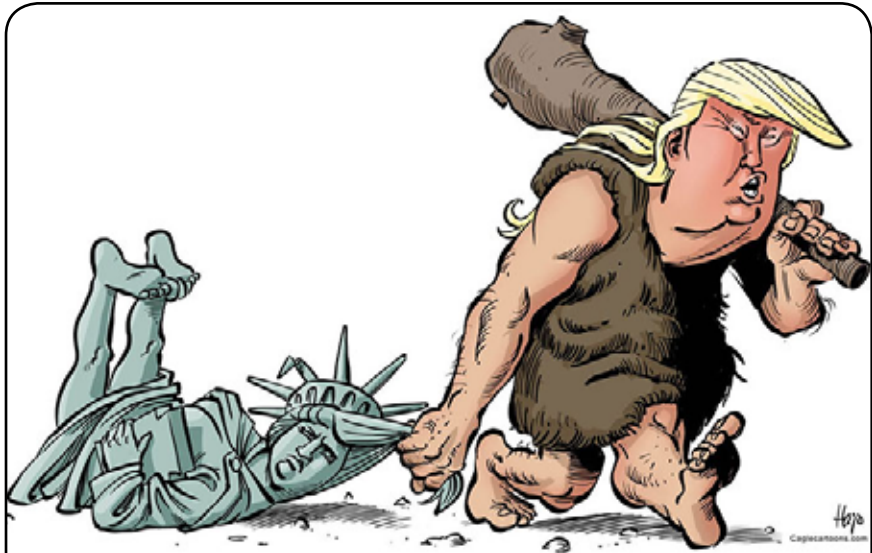
«مورلاک: چا راته وویل چې ته وژونکی نه بلکه یوازی په وژنه باندی تورن شوی یی. نو په دغه بنسټ، د لومړني وژني څخه وروسته می په خپل ځان ویاړ وکړ. د خپل ځان سره می ویل چې اوس یو لوی سپری شوی یی. دا د نظام د یو پیاده کار دی. له تا

څخه پورته کسان ستا لپاره د الهام اخیستلو بیلگه ده او هر کار باید وکړی ترڅو چې هغوی خوښ کړی.

هولمز: اوس ۱۹ کلن او په دې وروستیو کې د ښوونځي څخه فارغ شوی وم، فکر می کاوه چې په ټولو شیانو پوهیږم خو ډیره سخته تیروتنه می کوله. د داسی کسانو سره می سروکار درلود چې له ما څخه یی دغه ډول انسان جوړ کړ.

سترونر: له هغه ورځې څخه چې په فوځ کې داخلیری، درته ویل کیږی چې د نظام د پیاده په توگه هر هغه څه چې ستا په وړاندی ودریری له منځه یی یوسه، ستا دنده وژل دی... ټول په رسنیو کې مور ته د «وژونکو ډله» وایی، پوځ همدارنگه. مور یوازیني کسان وو چې ونیول شو خو نور هم له مور سره کوم توپیر نه لری.

مورلاک: هیڅ لاره راته پاتې نه وه چې د هغوی کومه برخه ونه اوسم، کله چې د گیبز په شان کسانو له خوا اداره شی. وینفیلد: ... جگړه یوه کرغېړنه پدیده ده.»

د درواغو امپراتوری له منځه تگ | کارتونیسټ: Hajo de Reijger

د دوو ترهګرو مخامخ کیدل | کارتونیسټ: Elihu Duayer

د سولې پروسه | کارتونیسټ: Osama Hajjaj

«د افغانستان د همبستگی گوند» خپروني تاسو کولي شي په کابل او ولاياتونو کې له لاندې پتو څخه تر لاسته کړئ:

غزنی

کتاب و قرطاسيه فروشی توحيد
شهرک البيروني، جاده خاتم الانبيا

کتاب و قرطاسيه فروشی احمدی
پلان سوم، کوچه زیارت خواجه علی

کتاب فروشی فرهنگ ۱
جوار کتابخانه عامه

کتاب فروشی فرهنگ ۲
سرک تانک تپل کهنه، رسته نجارها

ننگرهار

کتابفروشي سيار
ولسوالی خيوه

مازنگر کتابپلورځی
اسحاقزی مارکېټ، جلال آباد

کنړ

کتابفروشي احمد ظاهر
چغانسرای، سرک قومندانی

فراه

کتابفروشي عزيزی
واقع ناحیه سوم،
مقابل لیسه نفیسه توفیق میر زایی

بغلان

کتاب و قرطاسيه فروشی فردوسی
شهر پلخمری، مقابل غضنفر بانک

بدخشان

کتاب و قرطاسيه فروشی ضیایی
فیض آباد، دشت شهدا، مقابل تربیه معلم

نورستان

عکاسخانه، فوتوکاپی و قرطاسيه فروشی میا
روبروی مسجد انصاف مارکیت، پارون - نورستان

کابل

نمایندگی انجمن نویسندگان افغانستان
جوار پارک تیمور شاهي

شرکت کتاب شاه محمد
چهارراهی صدارت

کتاب فروشی مقدم
مارکیت جوی شیر کابل

کتابخانه وحدت
نیاز بیک، دکان حاجی

کتاب فروشی معلم محمد وحید
د افغانستان آریانا مارکیت، دکان اول

کتاب فروشی رفیع الله
پل باغ عمومی، لب سرک، زیر پشتهی بانک

هرات

کتاب و قرطاسيه فروشی
عبدالجبّار "یعقوبی"
جکان غوند یازده،
مقابل مکتب متوسطه خلیل الله خلیلی

بلخ

کتاب فروشی عبدالغفور عرفانی
کتاب فروشی عبدالرازق انصاری
مزار شریف، چهارراهی بیبهقی،
پوسته خانه شهری

کتاب فروشی فیروز
مقابل نشنل بانک پاکستان

تخار

فوتوکاپی آمو، نجیب الله رحیمی
تالقان، بندر بدخشان، مقابل فوائد عامه،
دکان نمبر ۱۰

کنډز

قرطاسيه فروشی محمد هارون
جاده ولایت

بامیان

کتابفروشي محمد ظاهر حیدری،
جوار سبزی فروشی، شهر بامیان

دردیدلو هیوادوالو،

که د خپلواک، آزاد او دموکرات افغانستان غوښتونکی یاست؛ که د افغانستان د سرلوړۍ او بی وزلو خلکو د هوساینې هیله په زړه کی لری؛ که غواړی د نیواکگرو او د هغوی چوپړانو د جنایتونو او خیانتونو پر وړاندی خپله دنده ترسره کړی، نو د «افغانستان د همبستګۍ ګوند» سره یوځای شی او د خپل ګوند خپرونې په پراخه توګه د خلکو په منځ کی خپرې کړی.

پته: پست بکس شمیره ۲۴۰، مرکزی پسته خونه
کابل - افغانستان

ګرځنده: 0093-700-231590

برېښنالیک: info@hambastagi.org

ویب پاڼه: www.hambastagi.org

فیسبوک: facebook.com/Afghanistan.Solidarity.Party

facebook.com/hambastagi

تویتر: twitter.com/solidarity22

یوټیوب: youtube.com/AfghanSolidarity

د «افغانستان د همبستګۍ ګوند» د خپلو کړنو مخکی وړلو لپاره د غړو حق العضویت او د پلویانو مرستو ته اړتیا لری. په خپلو نقدی مرستو له مونږ سره هم غږی شی:

Azizi Bank

Koti-e-Sangi Branch, Kabul, Afghanistan

Name: Sayed Mahmood

Account No: 001903204644917

Hambastagi

A Publication of the Solidarity Party of Afghanistan

(Solidarity)

10

PASHTO

د خښتوپخولو په بڼيو کې د کارگرانو ستونزمن ژوند.... ۱۰ مخ

